

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ
ΚΕΝΤΡΟ ΕΚΔΟΣΕΩΝ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ

Κοργιαλένειος Βιβλιοθήκη
Αργοστολίου (Ν.Π.Ι.Δ.)

Μαλα

ΡΟΥΙ-ΒΛΑΣ.

ΔΡΑΜΑ ΕΙΣ 4 ΠΡΑΞΕΙΣ

ΔΗΜΟΣΙΕΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Κοργιαλένειος Βιβλιοθήκη
Αργοστολίου (Α. Δ.)

Εισαγ. 3.841.

Βιβλ. Γραφ. Μεταφρ.

ΡΟΥΪ ΒΛΑΣ

ΔΡΑΜΑ ΛΥΡΙΚΟΝ ΕΙΣ ΤΕΣΣΑΡΑΣ ΠΡΑΞΕΙΣ.

ΤΟΥ

ΚΑΡΟΛΟΥ ΕΞ ΟΡΜΕΒΙΑ

ΕΚ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ ΤΟΥ VICTOR HUGO

Μεταφρασθὲν πρῶτος ὑπὸ ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΑ ΔΑΝΝΙΝΟΥ.

Και ἐκδοθὲν ὑπὸ

Θ. ΚΑΡΟΥΣΟΥ καὶ Π. Α. ΠΗΛΙΚΑ.

ΕΝ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ:

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Η ΗΧΩ.

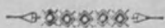
Κοργιαλένσιος Βιβλιοθήκη
1876
Αργοστολίου (Ν.Π.Ι.Δ.)

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

842016
OPM

ΕΠΙΛΑΧΡΙΣΙΩΗ
ΩΡΕΑ

ΠΡΟΣΩΠΑ

- ΜΑΡΙΝΑ ΜΑΡΙΑ ἐκ Νουβούρ, Βασίλισσα τῆς Ἰσπανίας.
- ΔΟΝ ΣΑΛΟΥΣΤΙΟΣ τοῦ Βαζάν, μαρκήσιος τοῦ Φινλάς καὶ πρωθυπουργὸς τοῦ Βασιλείως.
- ΔΟΝ ΠΕΤΡΟΣ Βασιλεὺς τῆς Γουεβάρδας, κόμης τῆς Καμπορεάλε, πρόεδρος τῆς Καστιλιόλα.
- ΔΟΝ ΦΕΡΝΑΝΔΟΣ τῆς Κορδόβης, μαρκήσιος τοῦ Πριέγου καὶ γενικὸς ἔφορος τῶν δασμῶν.
- ΔΟΝ ΓΟΥΡΙΤΑΝΟΣ, κόμης τοῦ Ὀνάτου καὶ μέγας ἀυλάρχης.
- ΔΟΝΝΑ ΙΩΑΝΝΑ τῆς Γουέβας, δούκισσα τῆς Ἀλβουκέρκ, πρώτη μεγάλη κυρία τῆς Βασιλίσσης.
- * ΔΟΝ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΑΡΙΑΣ, μέγας βασιλικὸς ὑπηρέτης.
- ΡΟΥΙ ΒΛΑΣ, δούλος τοῦ Δόν Σαλουστίου.
- ΚΑΣΙΛΔΑ, κυρία τῆς αὐλῆς τῆς Βασιλίσσης.
- Εἰς θυρωρᾶς.

Κυριαὶ τῆς τιμῆς τῆς Βασιλίσσης.

Μεγάλοι τῆς Ἰσπανίας. Μέλη τοῦ ἰδιαίτερου συμβουλίου τοῦ Βασιλείως.

Φύλακες — Δούλοι — Θυρωροί.

Ἡ σκηνὴ παρίσταται ἐν Μαδρίτῃ, ἐν μέρει ἐν τῷ ἀνακτόρῳ καὶ ἐν μέρει ἐν τῇ ἰδιαίτερᾳ οἰκίᾳ τοῦ Δόν Σαλουστίου.

Ἐν ἔτει 1698 περίπου.

Κοργιαλένειος Βιβλιοθήκη
Αργοστολίου (Ν.Π.Ι.Δ.)

ΠΡΑΞΕΙΣ ΠΡΩΤΗ

Μεγάλη αίθουσα ἐντὸς τοῦ ἀνακτόρου τῆς Μεδρίτ.

Δύο θύραι παράπλευροι, ἡ μὲν ἐκ δεξιῶν, ἀνοίχθη, εἰς τὰ ἐσωτερικὰ τμήματα, ἡ δὲ ἐξ ἀριστερῶν εἰς τοὺς ἀντιπάλαιους. Εἰς τὸ βάθος ὑποκάτω μεγάλη τις πινακοθήκη δι' ὅλου τοῦ θεάτρου, σχηματισμένου ἐξ ἀψίδων σκεπασμένων ὑπὸ πλουσιαπάρχων σακκῶν. ἀνηρτημένοι ἐκ τῶν τοίχων εἰσὶ δύο εἰκόνες, τῆς Βασιλισσῆς καὶ τοῦ Βασιλέως. — Γραφεῖον.

ΣΚΗΝΗ ΠΡΩΤΗ.

Ὁ Δὸν Σαλούστιος ἐνδεδυμένος με κατηφῆ μαῦρον κατὰ τὸν ἱματισμὸν τοῦ σαρμού ἐπὶ Καρόλου τοῦ Β'. μετὰ τῆς ταινίας τοῦ Χρυσοῦ Δέρατος περὶ τὸν λαϊκὸν καὶ μαυδοῦ ἐξ ἔλασθρικοῦ καθαρῶ κεστῶ, εἰσέρχεται διὰ τῆς θύρας ἀριστερόθεν θεωρῶν ὀλίγα ἄνθη, ἅτινα ἔχει ἀνὰ χεῖρας.

ΣΑΛ. Τὸ συμβεβηκὸς εἶναι λίαν προσβλητικόν!... Τὰ γερμανικὰ παύτα ἄνθη ὑπὲρ πᾶν ἰσπανικὸν ἄνθος διορθήντα τῇ Βασιλίσσει, ἀνθρωπὸς τις ἐτοποθετεῖ ἐκεῖ εἰς τὸ θηριοτροφεῖον, ὅπου ἡ βασιλισσα συνήθως προσέρχεται ἐκάστην πρωΐαν περιδιαβάσεως γάρου. Ἐγὼ προσθάνω αὐτὸς ἐξαπερᾶ τὸ τεῖχος καὶ φεύγει... Τὸ πρόσωπὸν του νὰ ἴδω δὲν ἐδυνάμην, ἀλλὰ καλῶς μοὶ ἐφάνη νὰ εἶδα καὶ πάλιν τὴν μακρὰν ἐσθῆτα, ἑνὸς τῶν ὑψηστῶν μου... ἢ τῆ ἀληθείᾳ πόσον διερεθιστικὸν τὸ γεγονός.

ΣΚΗΝΗ Β'.

Εἰς δούλος καὶ εἰρημένος, ἐντεῦθεν ὁ Δὸν Γουρτάνος γέρον στρατιωτικὸς κομψῶς ἐνδεδυμένος..

ΙΟΥΡ. Κύριε.

ΣΑΛ. (ἀποθέτει τὰ ἄνθη,) Ποῖος εἶναι ἐκεῖ;...

ΙΟΥΡ. Τὴν εἴσοδον — ζητεῖ ὁ μέγας αὐλαρχῆς.

ΣΑΛ. Ἄς εἰσέλθῃ,

ΔΟΥΛ. (προσέρχεται καὶ ἀλείφεται)

ΣΑΛ. Ἐκ μέρους τῆς Βασιλισσῆς βεβαίως αὐτὸς ἔρχεται πρὸς με

Κορινθιακὸς Βιβλιοθήκη
Αργυροστόλιου (Ν.Π.Ι.Δ.)

ΓΟΥΡ. (εισέρχεται παρακολουθούμενος ὑπὸ τοῦ δούλου εὐθὺς εἰσερχομένου).

ΣΑΛ. Ὅποια καλὴ τύχη, νὰ ἀναγράψω ὀφείλω, κόμη τοῦ Ὁνάτου, τὴν εὐχαρίστησιν τοῦ νὰ σὰς βλέπω = τόσον πρωτὶ σήμερον;...

ΓΟΥΡ. Ἀθρόφρονα ἀποστολὴν ἔρχομαι νὰ ἐκπληρώσω, εὐγενὲς Μαρκήσιε τοῦ Φινλάς, ἐν ὀνόματι τῆς ἡμετέρας Ἡγεμονίδος.

ΣΑΛ. Καλῶς ὄρισατε, θὰ σὰς ἀκροασθῶ εὐχαρίστως.

ΓΟΥΡ. Πῶς προστατεύει — τὴν πλυθὺν τῶν ὑπηρετριῶν τῆς, σεῖς τὸ γνωρίζετε; ἀλλὰ τὴν πλέον ἀκριβῆ, τὴν ἑρασιμιωτέραν... τὴν καμαρωμένην Ἀραβέλλαν σεῖς ἀπηγάγετε.

ΣΑΛ. Δὲν τὸ ἀρνοῦμαι· νὰ μάθω μόνον ποθῶ τι διανοεῖται καὶ τί ζητεῖ...

ΓΟΥΡ. Ζητεῖ καὶ διανοεῖται τὴν διόρθωσιν τοῦ λάθους σας...

ΣΑΛ. Ἐγὼ τὴν ἀγαπῶ...

ΓΟΥΡ. Δὲν ἀρκεῖ.

ΣΑΛ. (σπουδαίως). Καὶ τί ἄλλο παρ' ἐμοῦ ἀπαιτεῖ;

ΓΟΥΡ. Νὰ τῆς χαρίσῃτε τὸ ὄνομά σας, τὴν χειρὰ σας καὶ τὸν βαθμὸν σας.

ΣΑΛ. Τί!

ΓΟΥΡ. Ὁὰ τὸ πράξῃτε;

ΣΑΛ. (μετ' ἀγανάκτησεως) Δὸν Γουριτάνε!...

ΓΟΥΡ. Καὶ ἡ βασίλισσα = τί θέλει...

ΣΑΛ. Πιάσατε!... Ἐπὲρ πᾶν ἐπιγίγειον ἀγαθὸν — ὑπὲρ τὴν βασιλικὴν εὐνοίαν, τοῦ ὀνόματός μου τὴν τιμὴν καθαρὰν ὡμῶσα νὰ διαφυλάξω.

ΓΟΥΡ. α Καὶ ἔχετε τὸ θράσος ν' ἀντιπαραταχθῆτε εἰς πόλεμον κατὰ τῆς αὐτοῦ Μεγαλειότητος;

ΣΑΛ. α Ναι, Κόμη. Ὑπερήφανον τὸ μέτωπον θέλω — μετὰ τῶν ὀμοτιμίμων μου νὰ ὑψῶ καὶ τὸν προκειμένον γάμον — μετὰ ποταπῆς δούλης ἄτιμον καὶ δειλὸν τὸ ὄνομα τοῦ Βαζάν θὰ καθίστων.

ΓΟΥΡ. Οὐδὲ παρ' ἐνὸς Βαζάν προσήκει πρὸς ἀθόαν δούλην αἰωνίαν πίστιν καὶ ἀγάπην ματαίως νὰ ὀμῶσω.

ΣΑΛ. Οὐδὲν πλέον...

ΓΟΥΡ. Εἴσθε ἀπερασισμένοι;

ΣΑΛ. Ναι, Κόμη, ναι.

ΓΟΥΡ. Κοιτῶν πρέπει νὰ θέλω νὰ εἶμιοναρχὴς συμμερισθῆ.

ΣΑΛ. (ἐξαγριῶν τὰς ὄφεις) Καὶ εἶναι;
 ΓΟΥΡ. (μετ' ἐπιδειξέως πλὴν ἀστείως) Πρὸ τῆς δύσεως τοῦ
 ἡλίου νὰ ἀναχωρήσητε ἀπὸ τῆς Μαδρίτης καὶ διὰ παντός.

ΣΑΛ. (μετὰ θηριασμοῦ καὶ ἀγανακτήσεως)

Καὶ ἀλήθως σεῖς ἐλέγετε... τὴν ἀλήθειαν ἀκραζόμεαι;...

ΓΟΥΡ. Τὴν ἀλήθειαν.

ΣΑΛ. (ἀφ' ἑαυτοῦ μετ' ὀργῆς κατηνασμένης). Ὡ τί ἀκού-
 ω! ἂ! μὰ, λοιπὸν, αὐτὴ ὠρμίζετο νὰ μὲ στερήσῃ ἢ τῆς ἐξουσίας
 ἢ τῆς τιμῆς.

ΓΟΥΡ. Τί ἀποφασίζετε;

ΣΑΛ. (μετὰ θηριωδίας) Θὰ ἀναχωρήσω, Κύριε, (ὀργίλιος)
 Διωγμένος, ἐξωρισμένος!... ἂ περισσότερο μὴν εἰπῆς. Ἔχω
 ἔνδον μου τὴν Κόλασιν!

ΓΟΥΡ. (μετὰ πολλῆς τῆς ἐμπροσηγορίας) Κύριε, σεῖς ὑποφέρετε..

ΣΑΛ. Ὅχι, ὄχι, Κύριε... (προσπαθεῖ νὰ ἀποσπρῆθῇ καὶ προσ-
 ποιούμενος).

ΓΟΥΡ. Ἐν καιρῷ — θὰ ᾄσθε...

ΣΑΛ. (ἀποφασιστικῶς) Κατὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου θὰ ᾄμαι
 πολὺ μακρὰν τῆς πόλεως ταύτης (μετὰ σκληρῆς εἰωρείας). Τὴν
 βαρεῖάν μου ἐνοχλῆν ὁμολογῶ... καὶ τὴν ἀποτίω. Εἶμαι δούλος ἀ-
 φωσιωμένος τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος (συνοδεύει ἕως εἰς τὴν θύ-
 ραν τοῦ Δ. Γουρ. εὐγενῶς ἀποχαιρετίζοντα καὶ ἀπερχόμενον).

Σ Κ Η Ν Η Γ'.

Ὁ ΔΟΝ ΣΑΛΟΥΣΤΙΟΣ μόνος.

ΣΑΛ. Ἐγὼ διωγμένος!... Ἐγὼ ἐξόριστος!... Καὶ τὴν φο-
 βερὰν κατ' ἐμοῦ παρὰ τοῦ Βαζᾶν γενομένην προσβολὴν ἐγὼ ὁ
 Δὸν Σαλουστίος ἔπρεπε νὰ ὑποφέρω σιωπηλῶς καὶ ἀνεκδικητος;...
 ἂ, ὄχι, μὰ τὸν Θεὸν!... Τὴν Μαδρίτην καὶ τὴν Αὐλὴν ταύτην
 ἐξόριστος ἐγκαταλιμπάνω... ἐπὶ μικρὸν, ὅμως, θὰ μὲ ἴδῃ αὐτὸς
 μίαν ἡμέραν (πρὸς τὴν βασιλίαν ἀπειλητικῶς) Ὡς ὀλετὴρ θα-
 νάτου δαίμων, (μεταβαλίων ἐκ τῆς ὀργῆς εἰς τὸν ἠῶνα). Μίαν ἡ-
 μέραν! Ναι, ἀλλὰ φανερόν ἐν τούτοις — πρὸς πάντας ἔστω τὸ ὀ-
 νεῖδος τοῦ κτυπήματος τούτου, τὸ ὅποιον μεταπεινοῖ καὶ ἐπὶ το-
 σοῦτον! Εἰς τοὺς ἀντιζήλους μου νὰ ὑποχωρήσω, θὰ χρεωστῶ
 τὴν καταδοκουμένην δόξαν!... Ἐρημος καὶ ἐξόριστος μακρὰν
 ἀπ' ἐδῶ θὰ διαρῶ τὸν βίον μου!... Τὴν περιβιβαμένην ἐξου-
 σίαν μου κήθως πέπλος θὰ κλύψῃ καὶ κατὰ τοῦ πεπρωκότος λέ-

οντος ὁ ὄγλος ὕβρεις θὰ ἐκσφενδονίζη!... (ἀναλαμβάνων τὴν προτέραν αὐτοῦ ὑπεροφίαν) Κατ' ἐμοῦ ὕβρεις;... ὄχι, ἄς τρέμωσιν οἱ δειλοὶ... ἐγὼ ζῶ ἀκόμη!... (ἀποτεινόμενος ἐκ τοῦ πρὸς τὴν εἰκόνα). Σὺ δέ, ὅστις τοσοῦτον αὐθαδίασας — καταπράυνον τὴν ὀργὴν μου, τὴν τιμὴν μου ἀφείλας — τὴν τιμὴν θὰ σοῦ ἀφαιρέσω.

Σ Κ Η Ν Η Δ'.

Ὁ ΔΟΝ ΣΑΛΟΥΣΤΙΟΣ καὶ κατόπιν ὁ ΡΟΥΙ ΒΛΑΣ.

ΣΑΛ. Τὴν ἐκδίκησιν συλλογίζεσαι!... Ἐάν τὸν ἀγνωστον τοῦτον ἐραστὴν!... ἐδυνάμην νὰ γνωρίσω... ἀφοῦ μετὰ θετικότητος τὰ ἄνθη ἐκεῖνα δι' αὐτὸν ἐκόπησαν ὑπὸ τῆς χειρὸς κρυφοῦ λάτρου... Ἐάν ἐδυνάμην νὰ τὸν γνωρίσω!

ΡΟΥΙ (ἐνδεδιμένους τὴν μακρὰν ἐσθῆτα καὶ μετὰ τῆς κεφαλῆς ἀσκηπιδε εἰσέρχεται διὰ τῆς θύρας ἀριστερότερης, φέρων ἀρὰ χεῖρας ξίφος καὶ σταμιτιᾶ ἐπὶ τοῦ καταφύγιου.) Κύριε.

ΣΑΛ. (συγκεντρωμένος εἰς τὰς σκέψεις του.) Ἄ! Ρουὶ Βλάς..

ΡΟΥΙ (ἀποθέτει τὸ ξίφος ἐπὶ τῆς τραπέζης.) Τὸ ξίφος τοῦτο πρὸ ὀλίγου δι' ἐσῆς ἀπεστάλη.

ΣΑΛ. Καλὰ!

ΡΟΥΙ Ἀποσύρομαι.

ΣΑΛ. Ἀναμείνατενε.

ΡΟΥΙ (προσκυνεῖ καὶ ἀποσύρεται ἐντὸς τοῦ βήθους τῆς σκηνῆς)

ΣΑΛ. (ἀφ' αὐτοῦ σκεπτόμενος) Ναι, τὸ κρύφιον τοῦτο πάθος θὰ συνετέλει ἄριστα εἰς τὸν σκοπὸν μας.

ΡΟΥΙ (βλέπει τὴν εἰκόνα τῆς βασιλίσσης καὶ σταματᾷ ἔνα τὴν θεωρήσῃ μετὰ προσοχῆς) Ὅποια καλλονὴ!... ὅπόσον ἐντὸς τοῦ στήθους μοὶ ἐξανάπτει ἔρωτα εἰς γλυκύθυμον περιεργόμενον ἐκστασιν, μόνη ἢ θεωρία τῆς μορφῆς ταύτης μοῦ συγκοινεῖ τὴν καρδίαν.

ΣΑΛ. Ἄς ἐρωτήσωμεν ἐκεῖνον. Ἴσως ἐδύνατο νὰ μᾶς περιγράψῃ τὸν ἄνθρωπον, τὸν ὅποιον εἶδον φεύγοντα. (σιτρεφεται καὶ τὸν βλέπει προσηλωμένον εἰς τὴν θεοὺν τῆς εἰκόνας) Ἄλλὰ τί βλέπω!... Πρὸς τὴν εἰκόνα τῆς βασιλίσσης ἐκστατικὸν ἐνατενίζει τὸ ἴδιον!...

ΡΟΥΙ Ὡ πόσον τὴν ἀγαπῶ!...

ΣΑΛ. Ρουὶ Βλάς. (προσκαλεῖται αὐτὸν).

ΡΟΥΙ Τίνα νὰ τὴν ἴδω... ἴδου ὄγλος μου ὁ πάθος

Κοργιανέειος Βιβλιοθήκη
Αργοστολίου (Ν.Π.Ι.Δ.)

ΣΑΛ. (ἄφ' ἑαυτοῦ) Δὲν μ' ἀκούει... Δὲν ἀπαντᾷ... ὀμιλεῖ κατ' ἑαυτήν! Ἐνοχλεῖται, συγχίζεται, χάνει τοὺς στοχασμοὺς τῆς.

ΡΟΥΙ. Δὲν θέλω πλέον νὰ καταρασθῶ τὴν ἄστατον τύχην μου, ἐάν ἐσὲ εὐδαίμονα θὰ δύνωμαι νὰ βλέπω πάντοτε ἐπὶ τοῦ ὀρόνου.

ΣΑΛ. (παρτοτεῖαφ' ἑαυτοῦ καὶ στρεφόμενος ὅπως σκεψθῆ) Καὶ ὁ ἄνθρωπος τῶν ἀνθέων ἐκείνων, ἐνθυμούμαι, ἔφερε αὐτὴν τὴν ἰδίαν ἐσθῆτα... ὦ ἐάν ἦτον αὐτός!... Καταχθόνιος σκέψις μου καταταράσσει τὸν νοῦν!... Ἄλλ' ὅμως, αἶ ἦτον ἀλθής!... ἄς δοκιμάσωμεν ἐκ νέου. (ἀποσύρει ἐκ τοῦ κόλπου τὰ ἐν τῇ πρώτῃ σκηνῇ κεκαυμμένα ἄνθη).

ΡΟΥΙ (ἀποσύρεται ἐκ τῆς ἐκατάσεως καὶ ἀτρέφεται) Κύριε... Σαλοῦστιε, τὴν ἐσπέραν ταύτην ἐγκαταλείπω τῇ Μαδρίτην, εἰς ἐσᾶς δὲ, ἀπόκειται πᾶσα ἡ περὶ τῆς προπαρασκευῆς τῆς ἀναχωρήσεως φροντίς.

ΡΟΥΙ Ὡς ὑπακούσω, ἐξοχώτατε...

ΣΑΛ. Ἐπὶ μακρὸν χρόνον θὰ ἀποδημήσω, διὰ τοῦτο... (παίξει μὲ τὰ ἄνθη εἰς τρόπον ὥστε ὁ Ρουὶ Βιὰς τὰ διακρίνει)

ΡΟΥΙ (ἄφ' ἑαυτοῦ βλέπων τὰ ἄνθη τῶν εἰς χεῖρας τοῦ Δ. Σαλοῦσι) Ὡς!... τὰ ἄνθη μου εἰς τὰς χεῖρας του!...

ΣΑΛ. (ἄφ' ἑαυτοῦ μετὰ γλαῖ) Εἶναι αὐτός!... Καὶ τώρα, εἰς ἡμᾶς. ὦ γύναι, ἐπείγει ἡ ἐκδικησίς μου ὑπερασπίσου ἐάν δύνασαι — ἐγὼ γνωρίζω πῶς θὰ σὲ κινήσω.

ΡΟΥΙ (ἄφ' ἑαυτοῦ) Ἔστω, ὅτι ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ τοσαύτη ἐγείρεται χαρὰ ἤδη, σχεδὸν μοὶ ἐμπνέει τρόμον ἢ παράδοξος αὐτοῦ χαρὰ.

ΣΑΛ. (ἀποθέτει τὰ ἄνθη ἐπὶ τῆς τραπέζης) Εἴμεθα συνεννοημένοι! — τώρα, εἰπέμοι, ἐάν τις κατὰ συγκυρίαν ἐδῶ σὲ ἐβλεπε ὑπὸ τὰ ράχη τῆς ἐσθῆτος...

ΡΟΥΙ Εὐθὺς ἐνταῦθα, οὐδὲ ἀλλαχοῦ μὲ εἶδε προσέτι.

ΣΑΛ. Καλῶς ἔχει εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Γραμματέως σὲ ἀναβιβάξω (ρυθίει πρὸς τὸν Ρουὶ Βιὰς τὰ καθήρη παρὰ τὴν τραπέζαν καὶ ἀρτίζει γράφων) Γράφε, ἐγὼ ὑπαγορεύω. Δὲν εἶναι εἰμὴ γλυκὺ — εὐγενὲς ἐπιστολάριον πρὸς τὴν βασιλισσάν — τῆς καρδίας ταύτης, Δόννα Πρασσέδε (ἀρτίζει τὰ πλαγυρεῖα καὶ ὁ Ρουὶ Βιὰς τὰ γράφει) Συμφορὰ ἐπικρέμαται εἰς τὴν κεφαλὴν μου. Εἶμαι χαμένος, ἀλλ' ἡ τρικυμία δύναται νὰ διασκαδίσῃ τὴν βασιλισσάν μου, εἰς τὴν οὐρανὸν ἢ σὺ καθίς — εὐὼ νὰ ἐπὶ τῆς σταν

ἦ νῦν ἐπὶ πολὺ προχωρήσῃ. Καλύψατε τὸ πρόσωπον διὰ μελανοῦ πέπλου. Θὰ κάμω νὰ ἀνοίξωσι τὴν κρυφίαν εἰσοδον. Κάλιστα! ὑπογράψατε (θεωρῶν τὰ γεγραμμένα).

ΡΟΥΓΙ Τὸ ὄνομά σας;

ΣΑΛ. Ὁχι, ἐκεῖνο τοῦ Δὸν Καίσκρος... τὸ ὄνομά μου κατὰ τύχην...

ΡΟΥΓΙ (διτλῶν τὸ φύλλον καὶ ποισσικραϊζόμενος τὰ γράφη) τὴν διεύθυνται) Πρὸς ποῖον ὀφείλω νὰ διευθύνω τὸ γράμμα τοῦτο;

ΣΑΛ. Δός μοι. Ἴνα τὸ ἀποστείλω εἰς τὸν πρὸς δὲ ὄραν του θὰ ἦναι ἐδικήμου φροντίς. (λαμβάνει τὸ ἔγγραφο καὶ το ἀποθέτει) Πιστὸς πρὸς ἐμὲ θὰ ἦσθε πάντοτε, καὶ ἐγὼ ἐπαξίως θέλω νὰ σᾶς ἀνταμειψῶ: ἵνα ὑπερετήτε δὲν ἐγεννήθητε ἀμείλικτος εἰμαρμένη σᾶς ὄθησε πρὸς ποταπὴν κατάστασιν καὶ νὰ σᾶς ἐπαναγάγω εἰς ὑψηλὰ ἀξιώματα θὰ ἔχω μεγάλην προθυμίαν.

ΡΟΥΓΙ Κύριέ μου.

ΣΑΛ. Ἀλλὰ πιστὸς πρὸς ἐμὲ νὰ ἐμμείνης πρέπει προηγουμένως νὰ μοὶ ὀρκισθῆς.

ΡΟΥΓΙ Τὸ ὀρκίζομαι.

ΣΑΛ, Γράψατέ το...

ΡΟΥΓΙ (ἐκμιμῆσαι ἐκ νέου τὰ γράφη.) Ὑπαγορεύσατε.

ΣΑΛ. (ὑπαγορεύει ὡς ἔπειτα) Ἐγὼ ὁ ὑποφαινόμενος, τοῦ Δὸν Σαλουστίου — Βαζῆν δούλος — ὑπόσχομαι καὶ ὀρκίζομαι ἐπὶ τοῦ παρόντος — διὰ τὸ μέλλον εἰς πᾶν αὐτοῦ νεῦμα νὰ ὑποκύπτω. Τὸ ὄνομά σας ἤδη γράψατε.

ΡΟΥΓΙ (ἐκτελεῖ) εἶναι γεγραμμένον...

ΣΑΛ. Καλῶς: — τείνατέ μοι. (λαμβάνει καὶ τὸ φύλλον τοῦτο καὶ το ἀποθέτει, ἐντεθε, εἰς ἰσὸν οἰκιακώτερον) Καὶ ἤδη ταύτην τὴν ταπεινὴν καὶ περιφρονημένην ἐσθῆτα νὰ ἀφαιρέσης δὲν θὰ ἐπεθύμεις διακαῶς;

ΡΟΥΓΙ Δὲν λέγετε τίποτε;

ΣΑΛ. Σὲ κυριεύει ἐκπληξίς; ... λοιπὸν ἀφαιρέσατέ την...

ΡΟΥΓΙ Ἀληθῶς.

ΣΑΛ. Ἀμέσως! πιστεύσατε = ἀπὸ ἐμὲ.

ΡΟΥΓΙ (ἀφαιρῆται ἡ ἐσθῆς καὶ μένει ἐνδεδυμένος μετ' ἐπειδύτου ἀπὸ κατηφῆ μὲ χερσίδας μακρὰς μέχρι τοῦ σφίγμου καὶ κεκοσμημένου με βούφους καὶ μέταξα κναγῆν).

ΣΑΛ. Καλῶς ἔχει... (λαμβάνει τὸ ξίφος κειμενον ἐπὶ τῆς τραπέζης, τὸ προσημασμένον).

Περιζωνόνυστε εἰσέτι τὸ ζῆφος μου τοῦτο.

ΡΟΥΙ (ἐκτελεῖ σκεδὸν μηχανικῶς λέγων καθ' ἑαυτὸν) Δὲν ἤξεύρω, ἐὰν πιστεύω, καὶ ἀμφισβῆλλω ... Δὲν γνωρίζω, ἐὰν πο-
θεῶμαι ἢ ἐλπίζω ... ὁ σκοπὸς μου ματαιοῦται, ἡ καρδία μου
πάλλει ἐντὸς τοῦ στήθους. Νὰ μὴν ὑπηρετῶ πλέον !... Νὰ κα-
τασυντρίψω τὸν ὀλέθριον ζυγόν μου! .. Μεγάλε Θεέ, ἐὰν τοῦ-
το ᾔηται ὄνειρον, τὸ ὁποῖον εἰσέτι δὲν μοὶ ἐγεννήθη!

ΣΑΛ. Ἐπὶ τῶν ὤμων σου, Ρουὶ Βλάς, θέσατε τὸν μανδύαν
μου. . . (ἀφαιρεῖ τὴν μανδίαν καὶ τὸν θέτει ἐπὶ τῆς ἀριστερῆς. .
εἰσέρχεται ἐπὶ μικρὸν καὶ ἐπιστρέφει πρὸς τὸν μετ' ἑαυτοῦ πύλον
ὄμιον πρὸς τὸν ἑαυτοῖ, τὸν ὁποῖον ἐραποθέτει ἐπὶ τῆς τραπέζης).
Ὁ πῖλος ἐκεῖ εἶναι . . .

ΡΟΥΙ (ἀφ' ἑαυτοῦ) Δὲν εἶναι ὄνειρον!

ΣΑΛ. (θεωρῶν πρὸς τὴν θύραν ἀριστερῆθεν) Τὸ ἐπιτελεῖον
ἔρχεται, παρουσιάσου, ἀντάξιον τῆς προσδοκίας σου: ἐντελής ἱπ-
πότης διὰ τὴν πίστιν μου! . . .

Σ Κ Η Ν Η Ε΄.

Ὁ Δὸν Πέτρος καὶ ὁ Δὸν Φερνάνδος, οἵτινες εἰσέρχονται ὀμι-
λοῦντες — ἑμοῦ καὶ λοιποῖ.

ΣΑΛ. (Προσέεται μετὰ ἐκλεκτοῦ ἱππικοῦ πρὸς τοὺς δύο προει-
ρημημένους καὶ μετὰ θάρρους τοὶ σφίγγει τὴν χεῖρα) Καλημέρα, Κύ-
ριε Κόρη, Μαρκήσις, σὺς χαίρετώ. . .

ΠΕΤ. (ἀντιχαιρετῶν) Εὐγενῆς πάντοτε. . .

ΦΕΡ. Εὐπροσέγγρος πάντοτε. . .

ΡΟΥΙ (ἀφ' ἑαυτοῦ) Τί θὰ νὰ γίνω ἐγὼ ποτέ;

ΣΑΛ. (γενῶν πρὸς τοὺς ἄλλους δύο ὁ Ρουὶ Βλάς, ὅστις μένει κα-
τὰ μέρος) Τὸν ἐξάδελφόν μου, τὸν ὁποῖον θεωρῶ ὡς ἀδελφόν,
ἐπανεργόμενον ἐκ τῆς Βρασιλίας — σὰς παρουσιάζω.

ΠΕΤ. (ἀποδίδουε αὐτῷ τὴν χεῖρα) Σὰς προσκυνῶ. . .

ΦΕΡ. Λίαν τυχερός.

ΡΟΥΙ (ἀφ' ἑαυτοῦ ἐκστατικῶς ἔνεκα θαυμασμοῦ) Οἴμοι! . . .

ΣΑΛ. (πρὸς τὸν Ρουὶ Βλάς κατὰ μέρος) Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, ἀγα-
θὲ μου Δὸν Καίσαρ. Διατί τόση ἐκπληξίς; Ὅμιλεῖτε. . . ἀκρο-
ασθήτε μου. . .

ΡΟΥΙ. (σιγῇ) Ἄλλὰ. . . ἐγὼ . . . ἀγνοῶ, Κύριε. . .

ΣΑΛ. (πρὸς τοὺς ἄλλους) Συναινεῖ αὐτὸς εἶναι, πρὸ τοῦ δικαστηρίου.

ΡΟΥΙ Τὸν ἀπεκάλισαν νεκρὸν ἐὰν δὲν σφάλλω. . .

ΣΑΛ (ὑπομειδιῶν) Καὶ λησμώνησαν... (τὸν πιάνει ἐκ τοῦ βραχίονος.) Κομῆ, χάριν τῆς περιδιαβάσεώς μου (ὁ Δὸν Πέτρος τὸν αἶρει κατὰ μῦθον καὶ τῶν λέγει). Νὰ ἐγκαταλίπω τὴν Μαδρίτ. Θέλω.

ΠΕΤ. (διακόπτων αὐτοῦ), Ἀναχωρεῖτε;...

ΣΑΛ. (εὐθὺς) Ἀλλὰ θὰ ἐπιστρέψω ὅσον τάχιστα... (ἀκολουθεῖ τὰ ὀμιλήσῃ χαμηλῇ τῇ φωνῇ.)

ΦΕΡ. (ἐνοῦται μετὰ τοῦ Ροῦι Βλὰς ἐκ τοῦ ἐναντίου μέρους καὶ τῶν λέγει). Λοιπὸν συναινεῖτε.

ΡΟΥΙ Δὲν γνωρίζω τί νὰ εἶπω.

ΦΕΡ. Καταγωγὴν κοινὴν ἔχομεν. Ἐπὶ τέλος εἶσθε ἐδικὸς μου: αἱ προπάπποιμας ἦσαν ἐξαδέλφαι...

ΣΑΛ. (πρὸς τὸν Δ. Πέτ. προχωρῶν εἰς τὴν μηδέποτε διακοπιῶσαν ὀμιλίαν). Τὴν ἀφιερῶ πρὸς ἐσάς.

ΠΕΤ. Νὰ τὸν προστατεύσω σὰς ὀμνύω.

ΣΑΛ. (ἀποσπᾶται τοῦ Δ. Πέτ. καὶ ζινοῦται μετὰ τοῦ Δ. Φερ.) Δὸν Φερνάνδε.

ΦΕΡ. (παρεύεται πρὸς τὸν Δ. Σα. λούσιον) Ἐδῶ εἶμαι.

ΣΑΛ. Τὸν ἀγαθὸν ἐκείνον Δ. Καὶ σαρα ἐγὼ καὶ πρὸς ὑμᾶς συνιστῶ ἐντὸς τῆς αὐλῆς ἐπιθυμῶ νὰ λάβῃ εὐπρεπὲς ἐπάγγελμα.

ΦΕΡ. Καὶ δὲν θὰ ἦναι ἀδύνατον...

ΠΕΤ. Θὰ ἴδωμεν...

ΣΑΛ. Ἐγὼ σὰς παρακαλῶ ἀφοῦ ἤθελα ἐντὸς τῆς πατρίδος νὰ θέσῃ ἐπὶ τέλος τὴν ἔδραν του, καὶ νὰ κάμῃ δικαιοσύνην... (ἀστεϊζόμενος).

ΦΕΡ. Διὰ νὰ κάμῃ ἐπὶ τέλος ἓνα κληρονόμον!...

ΡΟΥΙ (ἀφ' ἑαυτοῦ) Τί πλέον νὰ ἐλπίσῃ τις ἢ νὰ πιστεῖσῃ ὁ ναὸς μου ἤδη ἀμνηστῆ. Ἀγνοῶ, ἐάν ἔν ὄνειρον μὲ διαταράττῃ, ἢ ἐάν ἦμαι ἀκόμη ἐξυπνος.

Σ Κ Η Ν Η ΣΤ'.

Εἰς θυρωρὸς καὶ εἰρημένος, κατόπιν ἡ Βασίλισσα.

ΘΥΡ. (ἐκ τοῦ βῆθους) Ἡ αὐτῆς Μεγαλειότητος προσπελάζει, ὁ καθὲς ἄς λάβῃ τὴν θέσιν του. (διαίφοροι εὐγενεῖς καὶ Μεγάλοι τοῦ Βασιλείου προβαίνουν εἰς τὴν σκηνὴν ἐκ τοῦ βῆθους τοῦ Θεάτρου μέχρι τοῦ προσκηνίου. Ὁ Δὸν Πέτρος καὶ ὁ Δὸν Φερνάνδος λαμβάνουν θέσιν πλησίον τῶν ἀφίδων τῆς στοᾶς. Αἱ σκηναὶ ἐργάζονται).

ΡΟΥΙ (εἰς...) (πρὸς τὸν θυρωρὸν, τῆς σκηνῆς).

ΣΑΛ. (προστρέχει αὐτῷ καὶ χαμηλῇ τῇ φωνῇ τῷ λέγει) Τῆς κατατεθλιμμένης ψυχῆς σας — νὰ μὴν ἴδῃ κανεὶς τὰς κινήσεις. Διατί τρέμετε τοσοῦτον, ἐνῶ ἡ τύχη σας προσμειδᾷ; Θάραρος! ἀναχωρῶ καὶ ἐντοσοῦτῳ — Σεῖς θὰ μείνετε ἐντὸς τῆς Αὐλῆς.

ΡΟΥΙ Ἐντὸς τῆς αὐλῆς ἐγὼ; . . .

ΣΑΛ. Ναι, τῆς μικρᾶς — ἡ οἰκία μου κεῖται παρὰ τὴν γέφυραν. Σὰς ἐγκαταλείπω μὲ δῶρον, θέλετε φέρεи τὸν τίτλον Κομήτορος.

ΘΥΡ. Ἡ Βασίλισσα. (ἡ βασίλισσα μεγαλοπρεπῶς ἐπιθετιμένη καὶ τὴν κεφαλὴν φέρονσα ἀνεκπῆ παρουσιάζεται ὑπὸ χειροποίητον οὐρανὸν κομιζόμενον ὑπὸ τεσσάρων εὐγενῶν τῆς τύχης. Τινὲς προσποιῶνται αὐτοῦ, ἀλλὰ κλείονται τὸν κύκλον. Ἡ Δούκισσα τῆς Ἀβουκίρκαι καὶ ὁ Καῖσ. Ἰστανταὶ παραπλεύρως αὐτῆς, ἀλλοὶ Κυρῖοι τὴν παρακλιδοῦσι, ἐκτεῦθεν ὁ Δ. Γουρ. μετὰ διαφόρων ἀλλοῶν εὐγενῶν καὶ συμβούλων. Κατόπιν αὐτῶν διπλῆ σειρά ὑπηετῶν. Ἀναρτες οἱ μεγασιτᾶνες τῆς διόδου. Τὸ ἐπιτελεῖον διέρχεται τὴν στοὰν ἐκ τοῦ ἐνὸς ἄκρου εἰς τὸ ἄλλο).

ΧΟΡ Πρὸς τὴν καμαρωμένην καὶ εὐσεβῆ δεσποινίδα, ἥτις εἶναι ἡ τιμὴ καὶ τὸ σέμνωμα τῆς Ἰσπανίας. Ἀγαθοεργὸν ἄστρον γέλα ἐν οὐρανοῖς ἐμπλεον ἐλπίδος, χαρᾶς καὶ ἐρωτος. Ἐὰν ἀπὸ τοῦ ὕψους τοῦ θρόνου σου — ρίψῃς βλέμμα εἰς τὸν πόδα σου, θὰ ἴδῃς ὅτι ἐδῶ κείνται — ἅπασαι αἱ καρδίαι εἰς ἐσὲ ἀφωσιωμένοι.

ΣΑΛ. (βλέπων τὸν Ρουί Β.λὰς ἀποκαλυπτόμενον τρέχει πλησίον αὐτοῦ καὶ τῷ ἐπιφωνεῖ). Καλύψασθε . . . — Εἴσθε μεγιστᾶν τῆς Ἰσπανίας. Δὲν προδίδεσθε . . . ἄλλας διαπαγὰς παρ' ἐμοῦ θὰ λάβητε.

ΡΟΥΙ Ἀλλ' ἐν τούτοις . . . ἐγὼ ἐδῶ . . . ἐξηγήθητε! . . . Τί νὰ πράξω; . . .

ΣΑΛ. (προσνεύων τῇ Βασίλισσῃ ἰστανιένῃ ἐν τῷ μέσῳ τῆς στοᾶς) Νὰ ἀγαπήσω ταύτην . . .

ΡΟΥΙ Τί ἀκούω, . . . Νὰ τὴν ἀγαπήσω πρέπει; . . .

ΣΑΛ. Καὶ νὰ σὰς κάμω νὰ ἀγαπηθῆτε παρ' αὐτῆς. (τὸ ἐπιτελεῖον γίνεται ἄφαντον, ὁ Χορὸς, Δ. Πέτ. ὁ Δ. Φερ. τὸν ἀκολουθοῦσι ἐνῶ καταπτεκεῖ ἡ αὐλα).

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ Α΄ ΠΡΑΞΕΩΣ.

Κοργιαλένειος Βιβλιοθήκη
Αργοστολίου (Ν.Π.Ι.Δ.)

ΠΡΑΞΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

Περιβάλιον ἐγγὺς τῶν ἀνακτόρων. Δεξιόθεν μὲν ἠπρόοψις μέρους τοῦ παλατίου μετὰ μεγάλης θύρας ὑψουμένης ἐπὶ πέντε βαθμίδων ἐχουσῶν πλευρόθεν παραπέτασμα. Ἀριστερόθεν δὲ περιβάλλος σιλικῶν συνδεδεμένων ὁμοῦ κατὰ τάξιν ἐκ λίθου βασιζομένου ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν τοίχων τοῦ περιβολίου τῶν ὀπίσθων καὶ τῶν ἀνθέων. Ἀπὸ μέρους τοῦ παλατίου καμάρᾳ ὑπὸ μορφὴν ναῖσκου φέρουσα ἀγαλμάτιον τῆς Ἁγίας Μαρίας Ἑσκληθῆς καὶ γονατιστήριον, ἔμπροσθεν τοῦ ὁποῦ καίεται λαμπάς. Ἐν τῷ μέσῳ κρήνη καὶ λίθινα θρανία ὀλόγυρα. Πρὸς τὰ δεξιὰ τραπέζιον κομψόν, ἐφ' οὗ πλοῦσιοπάρῳγον μικρὸν κιβώτιον, βιβλία τινὰ καὶ κέντημα. Πλησίον τοῦ τραπέζιου κείται ἀνάκλιτρον μεγαλοπρεπὲς καὶ παρ' αὐτῷ μικρὸν ὑποπόδιον. Ἐκ τοῦ ἄλλου μέρους, ἕτερον ἀνάκλιτρον. Βάτος καὶ σκεύη ἀνθοφόρα τῇ δεξιᾷ κείσεται τῆς σκηνῆς. — Εἰς τὰ βάθος τὰ μικρὰ δάση ἐξαφανιζόμενα εἰς ἀπόστασιν.

ΣΚΗΝΗ ΠΡΩΤΗ.

Ἡ Βασίλισσα λευκοφόρος καθήμενη ἐπὶ τοῦ ἀνακλίντρον προσεκτικῆ εἰς τὴν ἀνάγνωσιν βιβλίου. Ἡ Κασίλδα ὡσαύτως ἐπὶ μικροῦ ὑποποδίου ἐνησχολημένη εἰς κέντημα καὶ ἡ Δούκισσα φερούσα κατὰ μελανόχρουν κάθηται ἐπὶ τοῦ ἐτέρου ἀνακλίντρον ὁμοίως μετὰ κεντήματος. Ὁ Δὸν Γουριτάνος ἵσταται ὄρθιος ἐπὶ ποδῶς πρὸς τὸ μέρος τῆς βασιλίσσης. Δεσποινίδες τινὲς ἀπαρτίζουσαι ὄμιλον κύκλῳ τῆς κρήνης ἐνασχολοῦνται εἰς τὴν πλακὴν στεφάνων ἀπὸ χόρτα, λουλούδια καὶ φύλλα καὶ μικρῶν ἀνθοθεσμῶν.

ΔΕΣΠΟΙΝ. Κατασκευάζομεν, πλέκομεν μικρὰς ἀνθοδέσμας καὶ στέφανα· ἐν τούτοις γλυκερὸν ἄσμα ἀσάπαγγειλωσι τὰ χεῖλη κατ' ἔμπνευσιν τῆς καρδίας, ἄσμα καὶ ἄνθη ἀποτελοῦν Ὀησαυρὸν. Ἄς μᾶς ἐξαπαστείλῃ οὐρανόθεν ἐξ αὐτῶν ὁ Θεός.

ΒΑΔ. (πρὸς τὴν Κασίλδα.) Ἐκεῖ μένουσιν ἀκόμη ἐκείνοι οἱ ἄνθρωποι.

στυχεῖς;

ΚΑΣ. (πορεύεται πρὸς τὸν περιβόλον ἕνα ἕδη) Ναι.

ΔΟΥΚ. (πρὸς τὸν Δ. Γουρ.) Θέλετε τοὺς κάμει νὰ τιμωρηθῶσι.

ΒΑΣ. (εἰς ὕψος ἡγεμονικῶν) Ὁχι, Δούκισσα, σπῆτε, λάξτε αὐτὰ τὰ νομίσματα (διδοὺν πουργῶν πρὸς τὴν Κασίδα).

ΔΟΥΚ. Εἰσθε δυσαρεστημένη.

ΚΑΣ. (ἀφ' αὐτῆς) Ἄρκετε!.. (ἀπορρίπτει τὸ πουργῶν καίω ἀπὸ τοῦ λιθίνου περιβόλου).

ΒΑΣ. (ρίπτει τὸ βιβλίον ἐπὶ τῆς τραπέζης). Δὲν δύναμαι νὰ ἀναγνώσω... — Προσπαθῶ εἰς μάτην νὰ διασκεδάσω!...

ΚΑΣ. (πρὸς τὴν βασιλισσὰν ἀστείως) Ἐπιδοψικεύσατε ὀλίγον τὸ ἔλεός σας καὶ εἰς τὸν Δὸν Γουρτζάνον!...

ΒΑΣ. (στρεφουμένη πρὸς αὐτὸν) Καλλιμέρασας. Κόμη... .

ΓΟΥΡ. (προχωρεῖ, γοατίζει ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἀσπύζεται τὴν χεῖρα τῆς βασιλίσσης, εἶτα ἐπαρέχεται εἰς τὴν θέσιν τῶν ἐκπέμπων δὲ ἔναν ἀρασιεργῶν ἐκφώνει ἀφ' αὐτοῦ) Εἶναι ἄγγελος!...

ΚΑΣ. (περιπαικτικῶς) Ὁ γέρον γυναικοφίλης! (παρρησιοῦσα τὸ ἐπὶ τοῦ τραπέζιου κείμενον μικρὸν κιβώτιον) Τῆ ἀληθεία, μὲ κάμνει νὰ γελῶ... ὦ τί ὄραϊον κιβώτιον!...

ΒΑΣ. Ἄγια λείψανα...

ΚΑΣ. (διανονοῦσα καὶ ἐξετάζουσα αὐτὸ) Ἄγιαστῆριον... .

ΒΑΣ. (πρὸς τὰς Κυρ. ἀγούσας ὅπως τῆ προσεγγίξωσι τὰ ἄνθη) Ἐὐχαριστῶ (ἀφ' ἑαυτῆς) Ὠμένε!... ὄχι, δὲν ὑπάρχουσι τὰ ἄνθη μου!... (ἐγερμένη) Ἐπιθυμῶ = νὰ ἐξέλθω...

ΚΑΣ. καὶ ΚΥΡΙΑΙ. Ναι... . ναι...

ΔΟΥΚ. (ἐγερμένη καὶ προσκυνῶσα) Συγγνώμη, ἀλλά... .

ΒΑΣ. (ἀνυπόμονος) Κάτι νέον πρόσκομμα!...

ΔΟΥΚ. Οἱ νόμοι τῆς Αὐλῆς ἐπιστήμως ἐπιβάλλουσι εἰς τὸν μέγαν Θαλαμηπόλον νὰ ἀνοιξῆ τὰς θύρας πρὸς τὴν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα, πλὴν οὗτος δὲν εἶναι παρὼν.

ΒΑΣ. (ἀφ' ἑαυτῆς μετὰ λύπης) Οὐδὲ θὰ δυνηθῶ ποτὲ μακρὰν — νὰ ἀποδιώξω ἐκ τοῦ νοῦς μου τὴν στερεότυπον ταύτην ἰδέαν; Ἐλα τώρα ἄς παίξωμεν. (πρὸς τὴν Κασ. καὶ πρὸς τὰς Κυρ. ἀποφασιστικῶς.)

ΔΟΥΚ. Δὲν εἰναι ἐπιτετραμμένον. Οὐδεὶς ἄλλος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ παίξῃ μετὰ τῆς βασιλίσσης εἰμὴ ὅστις εἶναι μεγιστάν τῆς Ἰσπανίας. Οὐδεὶς παρευρίσκειται τοιοῦτος ἐνταῦθα τῶρα... .

ΒΑΣ. (μετὰ τρυπιδόους ἐλαστικότητος) Ὁ γλυκὴ μου Γερ-

μανία, ὦ γενέτειρά μου κατοικία. Ὡ μῆτερ μου ἐκ τοῦ σύνεγγυς — τῆς πολυπαθοῦς ταύτης καρδίας μου ὦ πόσον σὲ ἀνακαλοῦσιν ἤδη οἱ στεναγμοί, ὅποταν πρὸς τὸ πατρικὸν φρούριον — ἐκ τοῦ θουνοῦ εἰς τὴν κοιλάδα ἐλευθέρως νὰ τρέξῃ — ἐδύνατό- τις ἐπὶ τῶν χόρτων καὶ τῶν ἀνθέων . . . ὅποταν ἐπὶ μητρικῆς καρδίας — ἡ καρδία μου αὕτη ἐκτύπα. . . τότε ἤσθαι νόμον τὴν ζῶν — ἤμην εὐτυχῆς τότε! Ἥδη ἐν μόνον δωρηθὲν μοι ἄνθος — παρ' ἀγνίστου χειρὸς, ἐνῶ μὲ ἐνθουσιάζει καὶ μὲ ἐνθαρρύνει — κρυφίως μὲ τaráσσει.

ΚΑΣ. (ἀπ' ἐαυτῆς) Πάντοτε μοὶ ἀνθίσταται μετὰ γογγυσμῶν ἡ γραῖα αὕτη Μέγαιρα.

ΚΥΡΙΑΙ (μεταξύτων) Ἐκείνη μετὰ τοῦ κώδικός της εἶναι ἀ- ληθῶς ὑπὲρ τὸ δέον αὐστηρά . . .

ΒΑΣ. (ἀπ' ἐαυτῆς) Ἄς ἐπανακάμψῃ εἰς τὸ ἀδιάκοπον κατα- στρεπτικὸν ἐνόπνιόν μου! . . . (προσέρχεται ἕνα καθήρη ἐπὶ τοῦ ἀνακλιτροῦ λιμβάνουσα μεθ' ἐαυτῆ, τὸ κέκτημα τῆς Κασίλδης).

ΚΑΣ. (πρὸς τὴν βασιλίτισσαν) Σὺς εὐχαριστῶ — θὰ χορεύσῃτε δίσλου;

ΒΑΣ. (μετ' ἀδυσφορίας) Ἰσως . . .

ΚΑΣ. Ἄς δοκιμάσωμεν . . .

ΚΥΡΙΑΙ Ναι . . . Ναι . . .

ΚΑΣ. Συγχωρήσατε. . . (εἰρωνικῶς πρὸς τὴν Δούκ. προσκυνούσα)

ΔΟΥΚ. (ἐπιφυλακτικῶς) Καθήσατε.

ΚΑΣ. (ἀπ' ἐαυτῆς) Ὡ τέλος πάντων (δυνατὰ)

Ἄκούσατε, ἤτο ποτὲ διάβολός τις. . .

ΔΟΥΚ. (διακρίτουσα αὐτὴν) Κασίλδη; . . . Τι λέγεις; . . . Δὲν σοὶ ἀρέσει τὸ προοίμιον; — Ὡ τὸ μεταβάλλω οὕτως. . . Ἦτο μὲν φορὰ μία Δούκισσα γραῖα ὀχληρὰ, δυσειδής, ὑπερήφανος, ἡ ὅποια μιᾶς ὥρας καὶ εὐγενοῦς — παιδίσκης τὴν νεαρὰν καρδίαν κα- τεμαρτύρει: ἀλλ' ἡμέραν τινὰ προορατικῶς — Μάγος πλησιάζει καὶ πειθαναγκάζων αὐτὴν νὰ μεταβάλλῃ φύσιν τῆ προσφέρει μὲν, τὸ δειλὸν ζώαριον. . . Ζήτω ὁ Μάγος — Ἐλευθερωτής! . . .

ΒΑΣ. (Μετὰ λυπηροῦ μειδιήματος) Μικρὰ τρελλή.

ΔΟΥΚ. (μετὰ εὐφροσύνης τοῦ συνειδότης) Ἀνδιάντροπε! . . .

ΚΑΣ. (ἐνθὺς καὶ μετὰ λύπης) Δὲν ἐτελείωσεν ἐδῶ.

ΓΟΥΡ. (ἀπ' ἐαυτοῦ) Μοὶ φαίνεται ὀλίγον ἄφρων.

ΚΑΣ. (πρὸς τὴν βασιλίτισσαν) Δύναμαι νὰ ἀκολουθήσω.

ΒΑΣ. (ἀπ' ἐαυτῆς ἐκφραζούσα τὴν ἀπὸ τῆς αὐτῆς δὲν στήματα)

ΚΥΡΙΑΙ Μάλιστα... μάλιστα...

ΚΑΣ. Ὁ κατηραμένος μῆς — διεφύλαξε τὴν αὐτὴν κακοδαίμονα ὄργην — τῆς Δουκίσσης, καὶ πῆς Ὑραίας, εὐγενοῦς παιδίσκης τὰς ροδοχρόους παρειὰς περιχρυσοί. Ἀλλὰ μίαν ἡμέραν τὸν συνέλαβεν ἐπ' αὐτοφώρῳ εἰς αἴλουρος. Μεταξὺ τῶν ἀγρίων γαμψῶν ἐνύχων — τὸν ἤχμαλώτισε, καὶ ἐν ἀκαρεὶ τὸν κατέφαγε. Ζήτω ὁ αἴλουρος — ἐλευθερωτῆς.

ΚΥΡΙΑΙ Ζήτω ὁ αἴλουρος — ἐλευθερωτῆς!...

ΔΟΥΚ. Ἀρκεῖ... ἀρκεῖ... οὕτως...

ΚΑΣ. (γελῶσα) Ἡ ἱστορία μου ἐτελείωσε. (πρὸς τὴν βασίλισσαν χαμηλῇ τῇ φωνῇ) Τοῦ λοιποῦ, ἐὰν θέλετε, ὁμοῦ μετὰ τῆς Μεγέρας νὰ ἐξέλθῃτε ὀλίγον κατὰ τὸ ἑσπέρας — ἔγω ἐδῶ μίαν κλειδα.

ΒΑΣΙΑ. (πρὸς τὴν Κασ. σιγαλὰ) Ὅχι. Ἐὰν κἀνεις περὶ τοῦτου ὑποπτεύηται.

ΚΑΣ. Ὡ μὴ φοβῆσθε...

ΒΑΣ. Καὶ ἔπειτα... οὕτως... μεμονωμένη.

ΚΑΣ. Θέλω σὰς συνοδεύσει (ἀκούονται ἐνδοθεν φωναί, αἴτινες, διὲ μὲν πλησιάσασθαι ὅτε δὲ ἀπομακρυνόμεναι ἀποτελοῖσι τὸ ἐπιμονον ᾄσμα. (α)

α Ὅταν τοῦ δάσους τὸ πτηνὸν πρῶταν γλυκοψάλλῃ

Μὲ τὴν φωνὴν του τρέμουσαν, ἐγὼ ἀναγνωρίζω

Τὴν οὐρανίαν σου φωνήν. Ὅπότεν εἰς τὰ κάλλη

Τὸ ἔαρ μὲ τὸν ἥλιον λαμπρὸν ἐνατενίζω

Τὸν Μάϊον, τῆς χάρις σου πάλιν θωρῶ ἀκτίνα...

Ὅπότεν ἴστα τερπνότερον ἄνθος ζωὴν παρέχῃ

Ὁ νεαρὸς Ἀπρίλιος, ἴστα ἄνθη λέγω ἐκεῖνα

Πῶς τὴν Ὑραίαν σου καρδία δροσοῦλα φωτοβρέχει.

Τὸ ῥόδον ὠραιότερον καὶ τ' ἄστρον τῆς πρῶτας

Καὶ τὸ πτηνὸν τὸ φλύαρον — ἔρωσ ψυχῆς ἡδείας.

ΒΑΣ. (ἐκατακτικῇ ἐκ τιοῦτου ἄματος) Ἐρως... Ἀλλ' αὕτη μου ἡ ἀδημονία ἐντὸς τῆς συγκεκλινημένης καρδίας, τὴν ὁποίαν δὲν δύναμαι νὰ ἐκφράσω, ἀλλ' ἦν αἰσθάνομαι ἐν ἑμαυτῇ, ἴσως ἀποβῆ ἔρωτικὴ ἢ θεία φιληδονία;

ΔΟΥΚ. Τὸ ᾄσμα τοῦτο δὲν εἶναι ἀποδεκτὸν εἰς τὴν Βασίλισσαν.

(α) Σ. Μ. Καθ' ὃ Ὑραίον καὶ λίαν ουσικὸν μεταφράζεται ποιητικῶς.

ΚΥΡΙΑΙ Νέαι ἐργάτιδες πορευόμεναι εἰς τὴν ἐργασίαν των.
(πλοῖον τοῦ περιβάλλον).

ΔΟΥΚ. Νὰ τὰς διώξωμεν . . .

ΚΑΣ. (ἀφ' ἐαυτῆς ἀτειχίσσα τὴν Δούκ.) Τὶ ἐγὼ δύνῃ . . .

ΒΑΣ. Ἀφῆτε τὰς νὰ τραγουδῶσι. (πρὸς τὴν Δούκισσαν αἰζη-
ρῶς). Εὐγενῆς ἡ ὁδὸς . . . (πρὸς τὰς Κυρίας).

ΚΑΣ. Ἐδῶ . . . (ὑπαιτιτομένη τὸν περιβάλλον).

ΒΑΣ. (προχωροῦσα πρὸς τὸν περιβάλλον) Πορευομαι ἵνα ἴδω
αὐτὰς.

ΔΟΥΚ. (ὀρθουμένη καὶ παρεμποδίζουσα τὴν Βασίλισσα τὰ ἐξα-
κολουθήσῃ τὸν περιπάτον διὰ μιᾶς βαθείας προσκνήσεως). Νὰ
φανερωθῇ ἀπότινος ἐξώστου ἡ Βασίλισσα δὲν δύναται.

ΒΑΣ. Λοιπὸν τὸ πᾶν μοῦ ἀφῆρέθη ! λοιπὸν εἶμαι ἀλγυμάλωτος . . .

ΚΑΣ. (πρὸς τὴν Βασίλισσαν χαμηλῇ τῇ φωνῇ) Ὑποφέρετε . . .

ΒΑΣ. [σιγαλὰ καὶ εἰς ὕψος λυπηρὸν] Ναι . . . πολὺ . . .

ΔΟΥΚ. Ἡ ὥρα τῆς προσευχῆς — ἐσήμεν.

ΚΑΣ. (ἀφ' ἐαυτῆς). Κακῆς φυγῆς εἶσαι καὶ ὑποκρίνεσαι . . .

ΔΟΥΚ. Ἄς ἀποσυρθῶμεν . . . (πρὸς τὰς Κυρίας).

ΚΑΣ. (Ἀσπάζεται τὴν παρὰ τῆς Βασίλισσας ὀρεγομένην αὐ-
τῇ χεῖρα).

ΒΑΣ. (περιπτυσσόμενη αὐτὴν) Ὑγίαινε.

ΚΑΣ. Δὲν μοὶ ἀφίεντε κῆρυμیان διαταγῆς ; (ἐξέρχονται ἄπαρτες
πλὴν τῆς βασίλισσας).

ΒΑΣ. Ὅχι ; δέξου τοῦ Θεοῦ ὑπὲρ ἐμοῦ.

Σ Κ Η Ν Η Β'.

Ἡ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ μόνη.

ΒΑΣ. Μόνη μετὰ τῶν στοχασμῶν μου! . . . μόνη μετὰ τῶν
ὄνειρων μου! . . . Ἄς σκέπτομαι ὅθεν καὶ ἄς ὄνειροπολῶ! . . .

Ἄ! ὅχι! τὰ μορμολύκεια τῆς φαντασίας μου μὲ φοβίζουσι. Ἄς
δέξθῶ. (πορεύεται εἰς τὸ προσευχητήριον καὶ δέεται, εἶτα ἐγείρε-
ται ἀποφασιστικῇ] Οἶμοι . . . δὲν δύναμαι . . . Μίαν δέησιν ψι-

θυρίζουν τὰ χεῖλη μου, ἀλλ' ἡ καρδιά μου ἀποδημεῖ! (ἐξάγε-
ται ἐκ τοῦ κόλπου μικρὰν ἀρθροδέσμη ὀμοίαν πρὸς ἑκείνην τὴν ὀ-

πολιὰν ἔφερεν ὁ Δόρ. Σαλοῦστιος ἐν τῇ πρώτῃ πράξει). ὦ! προ-
σφιλῆ ἄνθη! . . . Μυστηριώδεις δῶρον ἀγνώστου φίλης χειρὸς! . . .

Περὶ σφόδρα ἀπὸ τὸν θρόνον μου περισσώτερον ἀπὸ πάσαν χαρὰν
καὶ ἀπὸ πᾶν ἀγαθὸν ἐγὼ σὰς ἀγαπῶ. εἰ πολὺ μακρὰ ἄνθη . . .

Κορυθαλένης ἐπιβόηκη
Αργουστολίου (Ν.Π.Ι.Δ.)

ἀλλὰ σήμερον εἶσθε αἰμοβαφῆ, τοῦ δὲ αἵματος ἴχνος καὶ ἐπὶ τοῦ τείχους ἐγὼ εἶδον! . . . εἰς τὰς πλευράς του αὐτὸς βεβαίως ἐτραυματίσθη διὰ σιδήρου, ἀφοῦ καὶ ἀπόσπασμα τῆς ἐσθῆτος του ἐκκρεμῆς ἐκεῖ εἶδα ἰδίους ὄμμασι, χάριν μου τραυματίας! (*ἔλαγει ἐπιστολὴν*) Καὶ ἡ ἐπιστολὴ . . . αὐταὶ δὲ αἱ γλυκεῖαι ἔρωτικαὶ φράσεις, αἵτινες ἠδέως εἰς τὴν καρδίαν μου καταβαίνουσι! . . . νὰ ἀναγνώσω καὶ αὐθις . . . δὲν ἐπιθυμῶ . . . ὑπὲρ τὸ δέον ἐτεροψάμην ἐν αὐταῖς. (*ἀποθέουσα ἐντὸς τοῦ θηλακίου τὴν ἐπιστολὴν, ἀλλὰ φυλάττωσα τὸ ἄρθρον*) * Ὡκαὶ τίς μὲ προσπίζεται ἀπὸ τῶν ὄνειρων μου; τίς μοι ἀποδίδωσι τὴν ψυχικὴν γαλήνην; χρυσῆ μορμῶ, τοῦ στοχασμοῦ μου γλυκὺ μυστήριον — ἀγνοῦ ἔρωτος, ἀφοῦ καὶ οὐδεὶς μὲ βοηθεῖ, πρὸς ἐσέ ἀνατρέχουσιν ὄ, τε νοῦς καὶ ἡ καρδιά! . . . Ὅποιοσδήποτε καὶ ἂν ᾖς — κρυφὸς φίλος. Σὲ εὐλογῶ — σὲ ἐπικαλοῦμαι ὁσημέραι. Εἰς ἐμὲ ἄλλη χαρὰ δὲν ἀπέμεινεν εἰμὴ ἡ τῶν ἀνθέων τούτων εὐωδία. (*ὡσεὶ ἐντρομος ἔπειτα ἐκ τῶν στοχασμῶν τούτων*) Τί εἶπα; . . . Οἴμοι! . . . — παραφρονῶ! . . . μάταιος πόθος — ἐς κόρακας, μακρὰν ἀπ' ἐμοῦ! . . . τῆς τύχης μου ἀνωτέρα ἔσομαι! . . . Ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ — ἐνοχὴ εἶναι καὶ ἡ ρεῦσις ἐνὸς δακρύου καὶ ἡ ἡχὴ ἐνὸς στεναγμοῦ! . . . Ἐρωτικὴ μορμῶ, φῦγε ἀπὸ τῆς καρδίας. Μὴ μοῦ ἀναρπάξης τὴν πίστιν καὶ τὴν τιμὴν! . . . (*γορατίζει καὶ ἀνατείνουσα τὰς ὀφθαλμοὺς καὶ τὰς χεῖρας ἐς οὐρανὸν*) Καὶ σὺ, Μεγαλοδύναμε, στήριξόν με ἐν τῇ ἀνίσῳ ταύτῃ διαμάχῃ! . . . αἰσθάνομαι τῆς ψυχῆς μου τὸν πόνον πρὸς ὃν οὐδεὶς πόνος δύναται νὰ ἐξομοιωθῆ; . . . Ἐναντίον τῆς ἀδαμάστου ταύτης ἀδημονίας ὑπερασπίσου με, Θεὲ ἐνίσχυσόν με, ἐνθαρρυνέ με, — σῶσον με ἀπὸ τῆς καρδίας μου! . . . Σ Κ Η Ν Η Γ'.

Εἰς θυραφὸς καὶ εἰρημένη, εἶτα ἡ Δούκισσα, ἡ Κασιλδῆ, ὁ Δὸν Γουριτάνος, αἱ Δεσποινίδες, κατόπιν ὁ Ρουὶ Βλάς μὲ πλουσιοπάροχον φόρεμα ὡς ὄπλοφόρος.

ΘΥΡ. Διάγγελμα τοῦ Βασιλέως. (*πρὸ τῆς θύρας τῶν Ἀνακτόρων*)

ΒΑΣ. (*ταρασσαμένη ἐκ τῆς ἀγγελίας ταύτης*). Τοῦ Βασιλέως Ὁ Θεὸς θὰ μοὶ ἐξαποστείλῃ κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην παραμυθίαν βαθυτάτης λύπης; . . . ὦ Κάρολε, ὦ Κάρολε, σὺ δύνασαι νὰ μὲ σώσης! . . . Μίαν ὄξειαν ἐρωτικὴν νὰ περιέχῃ ἡ ἐπιστολή σου . . . μόνην ὄξειαν . . . καὶ ἐσώθῃ . . . ἐγὼ αἰσθάνομαι, . . . (*τὴν στιγμὴν ταύτην εἰσέρχεται ἡ Δούκισσα, ὁ Ρουὶ Βλάς, ὅστις μένει ἐπὶ τοῦ κατωφλίου. Ἰδοὺ ἐπιηρέτιαι κοιτίου.*)

τες ἐπὶ τοῦ προσκεφρολαίου ἐπιστολὴν τοῖ βασιλέως προχωροῦσι καὶ γορυπεῶσι ἐνώπιον τῆς βασιλίσσης).

ΒΑΣ. Πόθεν προέρχεται ἡ ἐπιστολὴ αὕτη; . . .

ΔΟΥΚ. Ἐκ τοῦ Λρανjuез ἔνθα ὁ Βασιλεὺς εὐρίσκεται εἰς κωνηγεσίαν (λαμβάνει τὴν ἐπιστολὴν, αἱ ὑπηρεταὶ ἀποσύρονται).

ΒΑΣ. (πρὸς τὴν Δούκ.) Προσενέγκατε.

ΔΟΥΚ. Κατὰ τὴν συνθήκειαν ἐγὼ πρέπει πρώτη νὰ ἀνοίξω αὐτὴν καὶ ἀναγνώσω.

ΒΑΣ. Μία ἄλλη ἐνόχλησις προσέτι (δυνατὰ]. "Ἐστω ἀνάγωθι.

ΔΟΥΚ. (ἀναγινώσκει] « Κυρία, — Τρομερὸς πνέει βορρᾶς, καὶ ὁμως χθὲς ἐφρόνευσα ἐξ λόκους. « Ὑπογεγραμμένος Κάρολος. »

ΒΑΣ. (ἀφ' ἐαυτῆς μετ' ἀπελπιστικῆς φωνῆς) Ὀϊμένα.

ΓΟΥΡ. (μετὰ θαυμασμοῦ) Τίποτε ἄλλο ; . . .

ΚΑΣ. Τοῦτο εἶναι τὸ ὄλον ; . . .

ΔΟΥΚ. Δὲν ἄρκει ἴσως ;

ΚΑΣ. (μετὰ μοχθηρίας) Καὶ πάρα πολὺ ! . . .

ΒΑΣ. Γεγραμμένη τοῦλάχιστον παρ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου ! . . .

ΔΟΥΚ. (παραειρηνοῦσα καὶ αὐθις τὴν ἐπιστολὴν) "Ὀχι, ὑπηγορευμένη. Ἄλλ' ἰδιωτικῶς ὑπογεγραμμένη, (δίδωσιν αὐτῆς τὴν ἐπιστολὴν).

ΒΑΣ. (ἀφ' ἐαυτῆς) "ὦ ! τλήμων καρδιά ! . . .

(μιλτοῦσα ἐν βλέμμα ἐπὶ τοῦ χάριτος) Θεὸ ! τί βλέπω ! Δὲν εἶναι ὄνειρον ! . . . ὁ χαρακτήρ τοῦ γράμματος, τὸ ὅποιον μετὰ τῶν ἀνθέων εἰς ἐμε — περιήλθε, εἶναι οὗτος ! (δυνατὰ) Τίς ἐκάμισε τὴν ἐπιστολὴν ταύτην ; . . .

ΔΟΥΚ. Νέος ὀπλοφόρος, τὸν ὅποιον ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης παραχωρεῖ εἰς τὴν Βασιλίσσαν.

ΒΑΣ. Τὸ ὄνομά του ;

ΔΟΥΚ. Δὸν Καίσαρ, — τοῦ Βαζάν, Κόμης τοῦ Γαρόφα.

ΒΑΣ. Κάμε — νὰ τὸν ἴδω.

ΔΟΥΚ. (πρὸς τὸν Ροὺι Βλάς, ὅστις προχωρεῖ ἀτερίζων τὴν βασιλίσσαν οἰοῦντι ὀνειροπολῶν) Προσθέσατε.

ΒΑΣ. Καλὴ μέρα, Κόμη, (ὁ Ροὺι Βλάς προσκνεῖ μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ].

ΚΑΣ. καὶ ΚΥΡΙΑΙ (πρὸς ἀλλήλας] Εἰς τοὺς τρόπους, εἰς τὸ πρόσωπον ! . . . εἶναι εὐγενῆς, ὠραῖος πολὺ ! . . .

ΡΟΥΙ ΒΛΑΣ (ἀφ' ἐαυτῆς μετ' ἐπιθαιμασμοῦ γάρας) Τὴν ἀκούω ἐπὶ τέλος, τὴν βλέπω τέλος πάντων, ὅποια χαρὰ ! οἴμοι ! δὲν ἀν-

τέλω . . .

ΓΟΥΡ. (ἄφ' ἑαυτοῦ) Ὁ νέος οὗτος ὄπλοφόρος πλησίον τῆς !

ΒΑΣ. (πρὸς τὸν Ρουὶ Βλάς θέλω νὰ γνωρίζω πρὸς ποῖον πο-
τὲ ὁ Βασιλεὺς ὑπηγόρευε τὴν προκειμένην ἐπιστολὴν δι' ἐμέ.

ΡΟΥΙ (διατάζων καὶ προσπαθῶν νὰ ἐπικριθῇ) Ἄ πρὸς ἓνα τῶν
ἀκολούθων των.

ΚΑΣ. Τρέμετε; . . . (σιγηλῶς πρὸς τὴν Βασίλισσαν).

ΒΑΣ. (σιγηλῶς πρὸς τὴν Κασ.) Ἐγὼ! . . . ὄχι, ὄχι, σιωπά.
Τώρα τὰ ὀνόματα τούτων εἰπέτε μοι, Κόμη.

ΡΟΥΙ Τὰ ἀγνοῶ, — εἶναι δὲ καὶ ἡ τρίτη ἡμέρα τῆς ἀπὸ τῆς
Μαδρίτης ἀπελεύσεώς μου.

ΒΑΣ. (ἄφ' ἑαυτῆς καταθεορῶμένη) . Καὶ τὸ μεταχειρισμένον
δῶρον τῶν ἀνθέων ἐκείνων δὲν εὑρηκα ἀπὸ τριῶν ἤδη ἡμερῶν ἀ-
κριβῶς! . . . Ὡ Θεέ. Ὅποια τρικυμία ἀνήγειρεν ἐν τῇ καρδίᾳ
μου τὴν εἰδήσιν ταύτην ! . . . Τί νὰ σκεφθῶ . . . τί νὰ εἶπω δὲν
ἤξεύρω! . . . Ἡ ἀρμονία τοῦ ὕφους τοῦ ἐκείνου. . . Ἡ πράξις καὶ
καμαρωμένη ὄψις τοῦ . . . Τὸ βλέμμα τοῦ μὲ ἔσραζε! . . .

ΡΟΥΙ (ἄφ' ἑαυτοῦ) Ὑπανδραεῦσου μὲ ἄλλον ! . . . Ὡ τῆς ζυ-
λοτυπίας ! . . .

ΚΑΣ. (ἄφ' ἑαυτῆς ἀτενίζουσα ὅτε μὲν τὴν βασίλισσαν ὅτε δὲ
τὸν Ρουὶ Βλάς) Αὐτὴ τρέμει . . . Αὐτὸς εἶναι συγχιτισμένος . . .

ΓΟΥΡ. (ψυχρῶς καὶ χυμηλῇ τῇ φωνῇ πρὸς τὸν Ρουὶ Βλάς).
Ὅποσον ἀξίωμα εἶναι δι' ἐσᾶς προωρισμένον, ἴσως δὲν γνωρίζετε,
Κόμη . . .

ΡΟΥΙ Ὅχι . . . (σιγηλῶς πρὸς τὸν Γουριτάνορ).

ΓΟΥΡ. Πρέπει νὰ ἐπαγρυπνήτε εἰς τὴν εἴσοδον ἐνὸς δωματίου . . .

ΡΟΥΙ Καὶ ἔπειτα ;

ΓΟΥΡ. Ἐὰν ὁ Βασιλεὺς ἔλθῃ, νὰ τῷ ἀνοίξετε . . .

ΡΟΥΙ (οἰοεὶ κεραυνόπληκτοι) . Ἐγὼ ; ! ναι ἔ.

ΓΟΥΡ. (ἐρευρῶν αὐτὸν μετὰ προσωχῆς) Εἶναι συγκεκινημένος ! .

ΡΟΥΙ (ἄφ' ἑαυτοῦ ὡς ἀνωθι) Νὰ ἀνοίξω πρὸς τὸν Βασιλέα ! . . .

ΒΑΣ. (θεωρῶσα τὸν Ρουὶ Βλάς, ὅστις ὡς παράγορος στηρίζε-
ται ἐπὶ τοῦ ἀρακλίντρον) . Τί θὰ ᾔναι ποτὲ.

ΡΟΥΙ (ἄφ' ἑαυτοῦ μετὰ συγκινήσεως ἀξούσης) Πλανᾷ τὸν πόδα . .

ΚΑΣ. (τρέχουσα πρὸς τὸν Ρουὶ Βλάς, ἡ Βασίλισσα πλησιάζει
καὶ αὐτὴ ἐκκοκρινομένη μετὰ δυσκολίας τὸν ἐλείγοντα αὐτοῦ πόδον,
αἱ Λεσπουίδες σφρηματίζουσι χύκλον πέριξ τοῦ ἀρακλίντρον, ἔφ' ᾧ
στηρίζεται ὁ Ρουὶ Βλάς. Ἡ Λεσχ. ἀποσύρεται κατὰ μέγαν ταχὺ

τῷ Δ. Γουρ. κατασκοπεύοντι τὰ διαθήματα τοῦ Ρουὶ Βλάς καὶ τῆς Βασιλείσης).

ΚΑΣ. καὶ ΚΥΡΙΑΙ Ἐπιβουλητικῶς . . .

ΡΟΥΙ (ἑλισσόμενος) Συγγνώμη . . . (καθ' ἑαυτὸν) Σόζυγος τοῦ Βασιλέως . . .

ΒΑΣ. (μετὰ βίας) Ντὲ ! ἤσυχάσατε !

ΡΟΥΙ Οὐδὲν . . . ἴσως ἡ ἀπόστασις καὶ ὁ κάματος ἐκ τοῦ ταξιδίου. (ἀπολείπει ἐπὶ τοῦ ἀνακλιτρου, ἀφίνει τὰ πύση τὰ κράσπεδα τοῦ μαγιόου, ὅν ἐπὶ βραχίονος ἔφερε, καὶ ἀποκαλύπτει τὴν χεῖρα τοῦ ἑλισσόμενου).

ΚΑΣ. Ἄ εἶναι πληγωμένος! . . .

ΒΑΣ. (με ἀκουσίαν κραυγὴν) Ὁ! ἀληθεύεις;

ΚΥΡΙΑΙ Αὐτὸς λυποθυμεῖ . . .

ΓΟΥΡ. (πρὸς τὴν Δούκ. εἰρηκτικῶς). Ὁ ὄπλοφόρος σὰς διεγείρει μέγα ἐνδιαφέρον

ΔΟΥΚ. (πρὸς τὸν Δὸρ Γουρ.) Παράδοξος ὄντως ἡ συγχυρία!..

ΚΑΣ. Κἀνὲν μυροδικόν.

ΒΑΣ. [ἐξάγει μικρὰν φυλὴν μύρον ρευστοῦ καὶ μικρὸν ἀποσπασμα πλέγματος (δευτέλι). Λάβε! . . . (θεωροῦσα τὴν χειροθήκην τοῦ Ρουὶ Βλάς ὁμοίαν πρὸς τὸ πλέγμα, ἐκφωνεῖ ἀφ' ἑαυτῆς) ὦ θεά! . . .

ΡΟΥΙ (ἀναπέσει τὴν μυρωδιὰν καὶ ὀλίγον καθ' ὀλίγον συνέρχεται).

ΚΑΣ. καὶ ΚΥΡΙΑΙ Ἰδοῦ. . . ἀναλαμβάνει ἤδη τὰς αἰσθήσεις.

ΒΑΣ. Τὸ πλέγμα εἶναι αὐτὸ τὸ ἴδιον.

ΡΟΥΙ (θεωρῶν τὸ μικρὸν τοῦ πλέγματος ἀποσπασμα ἐκ τὰς χεῖρας τῆς βασιλείσης καὶ ἐγειρόμενος) Εἰς χεῖρας τῆς! ὦ χαρὰ! εἶναι αὐτὸ ἐκεῖνο.

ΒΑΣ. (ἀφ' ἑαυτῆς μετ' ἐνθουσιασμοῦ) Ἀπεκαλύφθη τὸ μυστήριον ἐκ τοῦ εὐγενοῦς — ἐνυπνίου μου καὶ ἐπὶ τοῦ ἄνθους τοῦ στοχασμοῦ καταβαίνει ἀκτὶς ἀπριλίου. Τὴν γλυκύθυμον ὠραιότητα τοῦ παρθενικοῦ μου ἔρωτος οὐδεὶς ἐν τῷ κόσμῳ θά δυνηθῆναι διάγραψη ἐκ τῆς καρδίας μου.

ΡΟΥΙ (ἀφ' ἑαυτοῦ) Ἄ! νὰ ἐδυνάμην ἐξ ἔρωτος νὰ ἀποθάνω παρὰ τοὺς πόδας σου. Σίγα. . . σύνελθε εἰς σεαυτὴν, ὦ καρδιά! — θά δυνηθῆς νὰ τὸν προδώσῃς ;

ΔΟΥΚ. καὶ ΓΟΥΡ. (μετὰ βίας) Ἄ! ἐδοξέσθη ὁ πᾶσι μυστήριον, ἀλλὰ θά ἀποκαλυφθῆ. Ἡ καρδιά τῆς ἐν στοχασμῷ τῆς

τὰ γνωρίζω ὅλα τῶρα.

ΚΑΣ. (ἀφ' αὐτῆς θεωροῖσα τὸν Ροῦι Βλὰς) Εἰς τὸ βλέμμα του νομίζω ὅτι ἀναγινώσκεται ὁ στοχασμὸς του, πειράται ἡ καρδιά νὰ ἀνταγωνισθῇ πρὸς τὸ σέβας καὶ τὸ καθῆκον.

ΚΥΡΙΑΙ (μεταξὺ των) Ὡ κακὴ αὐτοῦ διάβασις οἰοῖται σκια ἐξέλιπε· ἀλλὰ τὸ μυστήριον τῆς καρδίας προὔδωκεν ἢ λειποθυμία ἐκείνη.

ΒΑΣ. (πρὸς τὴν Κασ. καὶ πρὸς τὰς Κυρ.) Μὲ ἀκολουθεῖτε. . . (πρὸς τὸν Ροῦι Βλὰς) Κόμη, ὑγίαινε . . . (ἀφ' ἑαυτῆς) Ὁ Θεὸς φυλάξοι τὴν καρδίαν μου (ἐξέρχονται ἅπαντες πλην τοῦ Ροῦι Βλὰς).

Σ Κ Η Ν Η Δ'.

Ὁ ΡΟΥΙ ΒΛΑΣ καὶ κατόπιν ὁ ΔΟΝ ΓΟΥΡΙΤΑΝΟΣ,

ΡΟΥΙ Σὲ εὐχαριστῶ, Θεέ μου. . . χαλιναγώγησον ἤδη τοὺς παλμούς σου, ὦ καρδιά. . . (ἐγείρει τὸ πλέγμα χάμοθεν καὶ τὸ ἀσπάζεται) Αὐτὴ τὸ ἐφύλαττε. . . Ὡ εἶμαι τρελλὸς ἐκ τῆς χάραξ. . .

ΓΟΥΡ. (πλησιάζει πρὸς τὸν Ροῦι Βλὰς) Κύριε Κόμη. . .

ΡΟΥΙ Κύριε.

ΓΟΥΡ. (ὡς ἄνωθι) Ἐν Ἀλικάντη — ὁ βαρὼν τῆς Βιζέρτης ἐτόλμησε νὰ ὑψώσῃ τοὺς ὀφθαλμούς πρὸς τὴν ὠραίαν μου. . . καὶ ἐγὼ τὸν ἐφόνευσα. . .

ΡΟΥΙ (ἐκπεταλημένος) Καὶ μὲ τοῦτο τί ; . .

ΓΟΥΡ. Βραδύτερον — ὁ Μαρκήσιος τῆς Vasquez διεβίβασε μικρὰν ἀνθοδέσμην — πρὸς τὴν κομπήν μου ἐρωμένην, ἣ δὲ σπάθη μου διέτρησε τὴν καρδίαν του.

ΡΟΥΙ Τί σημαίνει αὐτὸ, Κύριε ; . .

ΓΟΥΡ. Ὡ εἶπῃ ὅτι, Δὸν Καίσαρ, σεῖς μὲν χαίρετε ὑπόληψιν, ἐγὼ δὲ ὁ Δὸν Γουριτάνος. . . ἐξηγοῦμαι ; . .

ΡΟΥΙ (μετὰ ἀβεβαιότητος) Ὅχι.

ΓΟΥΡ. Νὰ γνωρίζητε ὅτι ἅμα ἀνατεῖλη ἡ ἐπιούσα, σὰς περιμένω πλησίον τοῦ γειτνιαζόντος δάσους — τοῦ θηριοτροφείου.

ΡΟΥΙ (ἐμβρόντητος μετὰ σταθερότητος καὶ ἀξιοπρέπειας) Ὡ ἦμαι ἐκεῖ,

ΚΑΣ. (ἐπὶ τῆς θύρας ἀπαρατήρητος, ἀκροάζεται τὰς τελευταίας λέξεις καλέγει) Προκαλοῦνται. . . ἄς τὸ μάθῃ τῶρα ἡ βασιλ. (ἐταρσεύεται).

ΡΟΥΙ Καθ' ἣν προσδοκῶνται ὡσαύτ, ἐπειδὴ καὶ πρὸς τοῦτο ὠραιοῦσθην, θέλω εἰσελθεῖν· ἀλλὰ σὰς παρακαλῶ, ἐξηγηθῆτε μοι, ὅτι

θέλετε μετ' ἐμοῦ νὰ κτυπηθῆτε.

ΓΟΥΡ. Δὲν τὸ γνωρίζετε ;...

ΡΟΥΙ Μὰ τὴν πίστιν μου δὲν τὸ γνωρίζω.

ΓΟΥΡ. Ἔχετε πολὺ πνεῦμα. (ὑπομειδιῶν εἰρωνικῶς) .

ΡΟΥΙ Ἴσως... ἀλλὰ δὲν ἐννοοῦσι...

ΓΟΥΡ. Ἐγὼ ὅμως τὰ πάντα καταλαμβάνω... — καὶ τὸ πᾶν βλέπω !

ΡΟΥΙ Καὶ τότε — ὁμιλεῖτε, σὰς παρακαλῶ...

ΓΟΥΡ. (σοβαρῶς μετρία φωνῆ) Ἐὰν ἐπέπρωτο νὰ ἦσθε ὁ ἀντίπαλός μου, Κόμη.

ΡΟΥΙ (ἔκπληκτος καὶ σκοτισμένος) Τί... .

ΓΟΥΡ. (εἰς ὕφος θριαμβευτικὸν) Κύψατε τὸ μέτωπον... .

ΡΟΥΙ (μετὰ σταθερότητος) ὦ ! οὐχί, Κύριε.

ΓΟΥΡ. Περιπλέον μὴ μὲ ζητεῖτε...

ΡΟΥΙ Ἀρκούντως ἐξεφράσθητε... Καὶ πότε ;...

ΓΟΥΡ. Αὔριον... τὸ εἶπον ἤδη.

ΡΟΥΙ Καλῶς ἔχει.

ΓΟΥΡ. Τὰ ξημερώματα.

ΡΟΥΙ Ἔχετε τὸν λόγον μου.

ΓΟΥΡ. Τὸ ξίφος — θέλει ἀποφασίσει μεταξὺ ἡμῶν... (Συσφίγγουσιν ἀμοιβαίως τὰς χεῖρας δυνατὰ πλὴν πρῶως) .

Μόλις αὔριον ὁ πέπλος τῆς νυκτὸς διαλυθῆ

Κι' ὁ οὐρανὸς μας ξάστερος γύρου φανερωθῆ,

Εἰς τὸ πεδίον τῆς τιμῆς ὁ καθείς μας θὰ ἐλθῆ

Τὰ ξίφη θὰ σταυρώσωμεν κ' οἱ δυὸ ὡς δυνατοί

Κ' ἐκεῖ θὰ πολεμήσωμεν, κ' ἡ ἐμὴ κ' ἡ σὴ καρδιά

Θὰ δεῖξωσι πῶς ἀγνοοῦν τὸ τί ἐστὶ δειλία. (α)

(ὁ Ροῦι Β.λ.σ ἀναχωρεῖ)

Σ Κ Η Ν Η Ε'.

Ἡ Βασίλισσα, ΚΑΣΙΑΔΗ καὶ εἰρημένος

ΓΟΥΡ. Θὰ φονευθῆ... εἰμὶ περὶ τούτου βέβαιος — καὶ ὅμως δὲν ἔτρεμε!... Ποῖος ἔρχεται (ὀπισθοβατεῖ)

ΚΑΣ. (σιγὰ πρὸς τὴν βασίλ.] εἶναι αὐτὸς μόνος. . .

(α) Σ. Μετ. Καθ' ὃ καὶ τοῦτο ὠραῖον μεταρράζεται ποιητικῶς

Κοργιαλενεῖος Βιβλιοθήκη
Αργοστολίου (Ν.Π.Ι.Δ.)

ΒΑΣ. (*προχωροῦσα πρὸς τὸν Δὸρ Γοῦρ.*) Κύριε, σᾶς ἐξήτουν.
 ΚΑΣ. Δηλαδή σᾶς ζητοῦμεν. . .

ΓΟΥΡ. (*προσκυνῶν κυμφοκραπῶς.*) Τοσοῦτον ὑψηλὴν τιμὴν ποῖος ἀράγε μοι περιάπτει;

ΒΑΣ. Ὡ οὐδεμίαν, Κύριε.

ΚΑΣ. Ἡ μικροπράτην κᾶν. . .

ΓΟΥΡ. Ὅμιλεῖτε.

ΒΑΣ. Πρὸ ὀλίγου — περὶ ἡμῶν ἦτον ὁ λόγος.

ΓΟΥΡ. Περὶ ἐμοῦ.

ΒΑΣ. Ἀλλὰ πρὶν ἢ σᾶς διηγηθῶ τὰ ἐπίλοιπα, ἤθελα νὰ μοι εἴπητε ἐὰν ἔτοιμος θὰ ἦσθε εἰς κᾶνὲν τῶν νευμάτων μου.

ΓΟΥΡ. Τὸ ὀρκίζομαι, Βασίλισσα.

ΒΑΣ. — (*πρὸς τὴν Κασίλδα μετὰ συναισθήματος*) Χάρην αὐτῆς θὰ ἀπέθνησκον οὐδὲ δίδω τὸν ἱερὸν τῆς τιμῆς μου λόγον. . .

ΚΑΣ. Ναί, ναί. . . ἀλλὰ μία ἀπόδειξις θὰ ἦτο καλλιτέρα.

ΓΟΥΡ. Ὅμιλεῖτε, Βασίλισσα.

ΒΑΣ. Ἐπ' ἀληθείας; . .

ΓΟΥΡ. Μοὶ ἐμποιεῖτε ἐντύπωσιν.

ΒΑΣ. Λοιπὸν πρέπει νὰ ἀναχωρήσητε ἀμέσως. . .

ΓΟΥΡ. Νὰ ἀναχωρήσω;

ΒΑΣ. Καὶ πρὸς τὸ ἀγαπητὸν — τῆς γεννήσεώς μου φρούριον νὰ ὑπάγῃς καὶ εἰς τὸν πατέρα — νὰ προσενέγκῃς τοῦτο τὸ ἐνθύμιόν μου (*λαμβάνει τὸ μικρὸν κιβώτιον καὶ τὸ προσφέρει αὐτῷ*).

ΓΟΥΡ. (*διατάζων*) Βασίλισσα. . . .

ΚΑΣ. (*γελοῦσα εἰρωνικῶς*). Ἄ! . . Ἄ! . . τί λέγετε! . . .

ΓΟΥΡ. Κασίλδη (*συναισθαιόμενος*).

ΚΑΣ. Αὐτὸς θὰ ἀποθάνῃ.

ΓΟΥΡ. (*πρὸς τὴν βασίλισσαν μετὰ σπουδῆς*) Αὔριον.

ΚΑΣ. (*πρὸς τὴν βασίλισσαν*). Τὸν ἀκούετε; . . .

Ὅχι· εὐθὺς αὕτη εἶναι ἡ ἀπόδειξις, τὴν ὁποίαν ἀναμένω, τὴν ὁποίαν ζητῶ, ἐπιποθῶ καὶ ἐπὶ τέλους ἀπαιτῶ παρ' ὑμῶν, Κόμη... εἰ καὶ παρακαλῶ καὶ ἐπικαλοῦμαι, ἤθέλατε ἀρνηθῆ; — διόλου δὲν τὸ πιστεύω, ἐντὸς ὀλίγου θὰ ἦσθε ἀπὼν. . . — οὐδὲ εἶμι περὶ τούτου βεβαία. . . Ἐν ὄχημα σᾶς προσμένει ἐδῶ πλησίον τῶν τειχῶν τοῦ θηριοτροφείου. . . Μὴ βραδύνετε, σᾶς συμφέρει. . .

ΓΟΥΡ. Βασίλισσα, ὑπόσχεσις — τιμῆς με ἀπασχολεῖ. . . αὖτις οὐ σᾶς ὀρκίζομαι νὰ ἀναχωρήσω. . . ἀλλ' ἀνάγκη ὕπως ἀναπέσω τὴν νεάν τῷ. . .

ΚΑΣ. (σιγά πρὸς τὸν Δ. Γουρ.) Δῖσχος . . . Λοιπὸν τοιοῦτο-
τρόπως τὰς τιμὰς ἀποτίετε βασιλόπαιδος, γυναικὸς τὴν ὅποιαν
ἀγαπάτε ; . . . Ναι, ναι . . . τὴν ἀγαπάτε . . . νὰ τὸ ἀρνηθῆτε δὲν
εἶναι καλὸν . . . Βλέπετε . . . Αὐτὴ πάσχει — ἐμπρὸς, τὴν ἀπόδει-
ξιν ταύτην τῆς ἀγάπης τῇ δίδετε . . . — ἀγαθὸς τις ἱππότης
δὲν πρέπει νὰ δυσареστή τὴν καρδίαν τῆς Κυρίας . . . (ἀποσι-
ταί τοῦ Δ. Γουρ. καὶ πλησιάζει τὴν βασίλισσαν)

ΒΑΣ. (ἀφ' ἐαυτῆς) Αὐτὸς ἀρνεῖται καὶ δὲν ἀναχωρεῖ ! ἀπὸ
τὴν ἀγρίαν φιλονεκίαν δὲν δύναμαι νὰ ἀποσπασῶ τὸν καμαρω-
μένον ἐκείνον παῖδα ! . . . Ὀϊμένα . . . ὅποια σκέψις ἀπαισία ! ἐνώ-
πιόν μου νομίζω νὰ τὸν βλέπω — τραυματίαν . . . ἐπονέοντα . .
Κηλιδωμένον μὲ αἷμα — τὸ πρόσωπον καὶ τὴν κόμην . . . μοὶ
φαίνεται . . . νὰ τὸν ἀκούω — νὰ μὲ κράξῃ μὲ τὸ ὄνομά μου . .
ἔπειτα . . . ὄχι . . . Θεέ μου !

ΓΟΥΡ. (ἀφ' ἐαυτοῦ) Νὰ ἀντιστῶ ἤθελα, πλὴν ματαίως . . .
= βάσκανος δαίμων κατακτενεῖ τὸν νοῦν του — εἰς τρόπον
ὥστε μοῦ καταπλήττει τὴν καρδίαν.

ΚΑΣ. (σιγά πρὸς τὴν Βασίλ.) Νὰ ἀντιστῆ ἤθελε, πλὴν μα-
ταίως τὸ προσπαθεῖ ! . . . τώρα κάμετε . . . ἤδη ὑποχωρεῖ . . .
νικᾷ νῦν ὁ ἔρωσ . . . Ἡ φλόξ τῆς ὀργῆς — ἀπομακρυνομένη, ἐξα-
φανίζεται ἤδη ἀνευ ἐλπίδος ἐπανόδου . . .

ΓΟΥΡ. (πρὸς τὴν Βασίλισσαν μὲ ἀποφασισικότητα) Ἐγὼ ἀνα-
χωρῶ.

ΒΑΣ. "Α ! θὰ ἀληθεύσῃ ; — σὰς εὐγνωμονεῖ ἡ καρδία μου !
(μεταβαίνουσα ἐκ τῆς λύπης εἰς τὴν ζωηροτέρην χαρὰν)

ΓΟΥΡ. [ἀφ' ἐαυτοῦ] Ὁὰ ἀποθάνῃ μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν μου
(γονυπετεῖ κατὰ γῆς, ἀσπυζεῖται τὴν χεῖρα τῆς Βασίλισσης καὶ ἀ-
ναχωρεῖ) Καλὸν κατευόδιον . . .

ΚΑΣ. [μὲ ὄφρος σαρδοικῶν] Καλὸν κατευόδιον.

ΒΑΣ. [μετὰ κραυγῆς χαρᾶς] Αὐτὸς θὰ ζήσῃ . . . [εἰσέρχε-
ται καὶ αὐθις ἐντὸς τοῦ παλατιοῦ ἐνῶ καταπίπτει ἡ ἀνδρῶν]

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ Β'. ΠΡΑΞΕΩΣ.

Κοργιαλένειος Βιβλιοθήκη
Αργοστολίου (Ν.Π.Ι.Δ.)

ΠΡΑΞΙΣ ΤΡΙΤΗ

Αΐθουσα τοῦ Συμβουλίου ἐν τῷ Ἐνακτόρῳ τῆς Μαδρίτ. Μία θύρα μεγάλη ἐν τῷ μέσῳ, ἄλλη θύρα δεξιᾶθεν, παράθυρον ἀριστερόθεν. Ἐν μιᾷ τῶν γωνιῶν τῆς αἰθούσης χλωμάκη θύρα κρυφὴ ὑπὸ τὸ περίστρομμα τῶν τοίχων. Δεξιᾶθεν τράπεζα μεγάλη μὲ τάπητα ἐξ ὀλοσηρικοῦ πρασίνου, ἐφ' οὗ ἐκτίθενται διάφοροι χάρται, τὰ χρειώδη τοῦ γραφείου καὶ ἡ κάλπη διὰ τὴν κρυφὴν ἔρευναν. Περὶ τῆς τραπέζης διάφορα ἀναλόγια καὶ ἀνάκλιτρον.

Σ Κ Η Ν Η Α .

Δὸν Πέτρος, Δὸν Φερνάνδος, καὶ Χορὸς ἰδιαιτέρων Συμβούλων τοῦ Βασιλέως.

ΠΕΤ. (ὁμιλῶν ἐμπιστευτικῶς μετὰ τινος μέλους τοῦ Χοροῦ)
Πρωθυπουργὸς καὶ τὸ Παρ-ἄσημον τῆς Καλατράδας.

Πρῶτον μέρος τοῦ Χοροῦ. Καὶ τώρα — ὁσήμεραι — εἰσέτι Δουξ τοῦ Ὀλμάδου.

ΠΕΤ. Εἶναι ἴσως τὸ χρυσὸν Δέρας ! . . . (δευτέριον μέρος τοῦ Χοροῦ γελῶν τὸν Δὸν Φερν.) . "Α ! ᾗ ! πρέπει νὰ τὸ πιστεύσωμεν — ἀληθῶς, Μαρκήσιε ;

ΦΕΡ. Ἐγὼ εἶπα ὅτι (ζητῶν τὰ διαρθρωθῆ) Ἐὰν προήχθῃ εἰς τὰ ὑψηλότερα ἀξιώματα. Δεύτερον μέρος τοῦ Χοροῦ. ὑπῆρξε τῇ ἐνεργείᾳ δαιμονίου προστάτου. . .

ΦΕΡ. Δὲν τὸ ἀρνοῦμαι.

ΠΕΤ. (ἄποσπόμενος ἐκ τοῦ ἄλλου μέλους τοῦ Χοροῦ, καὶ ἐρχόμενος πρὸς τὸν Δ. Φερν.) Ἐμπρὸς, Μαρκήσιε τοῦ Πριέγου. — τοῦ προστατευτικοῦ δαιμονίου τὸ γλυκὺ ὄνομα εἶπετε μας . . .

ΦΕΡ. Τὸ ἀγνοῶ . . . Δεύτερον μέρος τοῦ χοροῦ (πρὸς τὸν Δὸν Πέτ. γελῶν χαμηλῇ τῇ φωνῇ) Ἡ δὲ Βασιλισσα. . .

ΠΕΤ. ᾗ ! ᾗ ! σήμερον τὸ πρῶτ' (ἀστεϊζόμενος πρὸς τὸν Δ. Φερν.)
Εἶναι ἄφρων ὁ κύριος. . . Πρῶτον μέρος τοῦ χοροῦ (πρὸς τὸν Δ. Πέτ.) εἶναι φρικῶδες. . . Πρῶτον μέρος τοῦ χοροῦ εἶναι σιάν-
δαλον. . .

Κοργιαλένειος Βιβλιοθήκη
Αργοστολίου (Ν.Π.Ι.Δ.)

ΦΕΡ. Ἄλλ' ἄς μὴν ὑποπτευθῆ κἀνείς (πειρώμενος νὰ δικαιολογηθῆ) ἐγὼ ἔρχίζομαι ὅτι ὁ ἔρωσ οὗτος εἶναι καθαρὸς — Οὐδὲ εἰσέτι ἀπεκαλύφθη.

ΠΕΤ. (αἰγὰ πρὸς τὸν Φερ. ἀέρων αὐτὸν ἀπ' ἔμπροσθεν τῆς σκηνῆς) Περὶ τοῦ ἀνωμήμου προστάτου — καὶ τοῦ γνωστοῦ προστατευομένου ὁμιλεῖτε μετὰ σεβασμοῦ — εἰς τὰς αἰθούσας πάντοτε. . .

ΦΕΡ. (αἰγὰ πρὸς τὸν Δ. Πέτρ.) Ὡς ἐκ τῆς δεσποζούσης μου ὄργης, — ἐνίστε προδίδουμαι. . .

ΠΕΤ. Ἀσπάζεσθε τὸν εὐνοούμενον — καὶ ἔπειτα δάκνετε τὸν Βασιλέα, λέγει ἀρχαία τις παροιμία. . .

ΦΕΡ. Καθὼς κἀμνετε ἀστειευόμενος, δὲν ἤξεύρω. . .

ΠΕΤ. Ἐστὲ σώφρων — καὶ ἐμπιστευθῆτε πρὸς ἐμέ.

ΧΟΡ. (ἀφ' ἑαυτῶν) Βεβαίως δὲν εἶναι δυνατόν νέος τις ὄπλοφόρος νὰ δυνηθῆ νὰ ἀναβῆ εἰς τόσον μεγάλην ἐξουσίαν ἀνευ ἐνεργείας ἐτέρου. Ἀλλὰ τοῦ ἀγαθοῦ δαίμονος, τοῦ βραβεύοντος τὰς ἐκδουλεύσεις του δὲν πρέπει νὰ προανέγκωμεν τὸ ὄνομα.

ΠΕΤ. Περὶ τῶν ὑποθέσεων τοῦ Κράτους (στρεφόμενος πρὸς τὸν Χορὸν) Ἄς ἐνασχοληθῶμεν ἤδη, ἀφοῦ καὶ πλείον τοῦ ἐνὸς τολμᾷ νὰ μέμνηται τὸ ὑπέρτατον συμβούλιον περὶ ραθυμίας. Λαβέτω ἕκαστος τὴν θέσιν αὐτοῦ (ἄπαρτει κάθηται περὶ τῆς τραπέζης καταλείποντες κενὴν τὸ ἀνάκλιτρον).

ΦΕΡ. Πρὸ πάντων, Κύριοι, — μὴ δυσαρεστηθῆτε ἐπιψηφίζοντες ὅπως δυνηθῶ νὰ διεκδικήσω τὸ ἀρχαῖον μου δικαίωμα ἐπὶ τῶν δασμῶν τῆς τῶν νήσων καὶ ἐπὶ τῶν Μαύρων . . . φορολογίας.

ΠΕΤ. (εἰρωνικῶς) Νομίζω ὅτι ἐτύχατε μεγάλης θεραπείας ἐν τῇ συναλλαγῇ — τοιοῦτου δικαίωματος. . .

ΦΕΡ. (ἐξαπτόμενος) Τὸ πέμπτον ἐπὶ τοῦ χρυσίου καὶ ἡ σκιά μοὶ παρέχει εἰσόδημα πολὺ ὀλιγώτερον ἐκείνου, τὸ ὅποιον πρὸς ἐσὲ παρέχουσι, ὦ Κόμη, οἱ λιμένες τῆς θαλάσσης καὶ τὰ δάση. . .

ΠΕΤ. (ἐξαπτόμενος ἔτι μᾶλλον) Ὡ! ναί . . . μέγα πρᾶγμα τρώντι δὲν ἀρκεῖ τὸ ἥμισυ — Τῶν ἀναποδράστων ἐξόδων μου, ἐρ' ὧν ζητῶ ἵνα μοὶ παραχωρηθῶσι τὰ δικαίωματα ἐκεῖνα, ἅτινα δι' ἑαυτὸν ἐξαιτεῖται ὁ Μαρκήσιος.

ΦΕΡ. Πῶποτε. . . (ἄπαρτει ἐγείρονται).

ΧΟΡ. Ψυχᾶστε.

ΦΕΡ. Αὐτὸς μὲ προσέβουλε. . .

ΧΟΡ. Νὰ σὰς κἀμὴ προσβολὴν — Αὐτὸς δὲν ἐνόησε. . .

ΠΕΤ. Ἀνεκκλήτων ἀπόφασιν τώρα ἡ συναινέσις αὐτῆ πρέπει νὰ προτιμηθῇ.

ΧΟΡ. Τὰς ἐκδουλεύσεις σας ἡμεῖς δὲν παραγναρίζομεν. Ἐμπρὸς ἃς καθήσωμεν — ἃς πάυσῃ ἡ ἔρις.

Σ Κ Η Η Β.

Ὁ Ρουὶ Βλὰς ἐνδεδυμένος μέλανα κατῆρξ μετὰ πλουσιοπαρόχου μανδύου καὶ λευκοῦ πτεροῦ ἐπὶ τοῦ πύλου, φέρων τὸν Στανρόν τῆς Calatrava, ἐμφανίζεται πρὸ τῆς θύρας ἐν μέσῳ καὶ σταματᾷ ὅπως ἀκροασθῇ τὸ μεταξὺ Δὸν Πέτρου καὶ Δὸν Φερνάνδου ἐγεροθῆν. Ζήτημα, ἐντεῦθεν προχωρεῖ μετ' εὐγενοῦς καὶ αὐστηρᾶς σοβαρότητος, ἅπαντες βωβαίνονται ἐνώπιόν του.

ΡΟΥΙ Καλὰ Κύριοι! . . .

ΧΟΡ. (ἄφ' ἐαυτοῦ) Ὁ Κόμητ! . . .

ΠΕΤ. καὶ ΦΕΡ. (ὡς ἄνωθι) Αὐτὸς μᾶς ἠκροάζετο! . . .

ΡΟΥΙ Καὶ πρὸς ὑμᾶς αἱ τύχαι, — Ἡ δόξα, ἡ εὐημερία τῆς Πατρίδος παρέχονται . . . πρὸς ὑμᾶς τοὺς ποιμένας, τοὺς ληστὰς τῆς στάνης — οἵτινες περὶ τοῦ δημοσίου καλοῦ οὐδέποτε ἐφροντίσατε, ἀποσκοποῦντες πάντοτε εἰς τὸ ἰδιωτικὸν συμφέρον! . . . Ἄλλ' ὁμνύω εἰς τὸν Θεόν, Κύριοι, ὅτι ἐνόσφ' ἰκμάς ζωῆς μοι ἀπομένει, ἕως οὗ ὁ Μονάρχης θὰ μοι διαπίστευθῆται τὰ ἡνία τοῦ Θρόνου καὶ τοῦ Κράτους, ἐγὼ θὰ σας ἀπαγορεύσω τὴν πολυειδῆ τῶν δημοσίων ἐκμετάλλευσιν.

ΠΕΤ. Κόμητ! (μετὰ ἀγραιωθήματος .

ΦΕΡ. (ὡς ἄνωθι) Ὑπὲρ τὸ δέον!

ΡΟΥΙ (δυνατὰ) Σιγῆ! Σιγῆ! Ἔ, ρίψατε ἔσθ' ἰσπανίαν βλέμμα ἵνα τὰς τύχαις τῆς καὶ νῦν μὴ βιάσῃτε μὲ αἶμα! . . .

Ἰδέτε πῶς τὰ ὄρια αὐτῆς ὑπερσκελιζοῦν

Ὁ Ὀλλανδὸς καὶ ὁ Βρεταννὸς, ὅποιοι μᾶς ὀργίζουσι! . . .

Τὴν Λουσιτάνιον αὐτὴν τοῦ Κράτους μᾶς φεῖ! κτῆσιν

Ἀφῆρπασαν μὲ τὸ Βραζιλ, καὶ ἤδη ἀπ' τὴν Δύσιν

Ἐκτείνει χεῖρα ἐφ' ἡμῶν ἢ τρομερὰ Γαλλία.

Τὴν εἰμαρμένην μᾶς σκληρὰ πλακόνει ἀπελπισία,

Ὡ ναί, ἀπὸ ἀνατολῶν μέχρι δυσμῶν γελάει

Ὁλ' ἡ Εὐρώπη! . . . ἀλλοίμονον, ἴσθ' ἔθνος ἑποῦ χαλάει! . . .

Τῆς Ἰσπανίας θλιβερὰ καταστροφὴ μεγάλη! . . .

Τὶ δύνασθε νὰ εἴπητε; τὸ στήθος μου δὲν πάλλει

Ἄν τῆς Πατρίδος εἴπητε ὅτι ἐδῶ ἔμπορεῖτε

Βασιλικὸν διαδῆμα νὰ σχίσατε; . . . λυπεῖται

Πῶς τάχα θνήσκει ; . . . ἄπαγε ! πλὴν αἰσχυρῶς, ἀτιμία !

Ὡς ἔχει δὲν γνωρίζεται ποσῶς ἡ Ἰσπανία. (α)

Τινὲς τοῦ Χοροῦ (πρὸς τοὺς ἄλλους) Ἐφ' ἡμῶν ἀπάντων αὐ-
τὸς θέλει δεσποτεῖαν.

Οἱ ἄλλοι (ὡς ἄνωθε) Πλὴν παρὰ πολὺ ψάλλει τὴν ἀλήθειαν !..

ΠΕΤ. Νὰ ἀνεχθῶ τοσοῦτον βαρεῖαν προσβολὴν ; (πρὸς τὸν
Don Fernandor) Ἐὰ δυνήθωμεν ;

ΦΕΡ. (Πρὸς τὸν Don Πέτρον) Ὁχι, μὰ τὸν Θεόν !..

ΠΕΤ. Δὲν θὰ μείνη λοιπὸν ἐπὶ πολὺ ἀνεκδιήκτος . . .

ΦΕΡ. Ὁχι, τὸ ὀρκίζομαι.

ΠΕΤ. Τὸ ὀρκίζομαι καὶ ἐγὼ ! (ἔξακολουθοῦσιν ἀμφοτέροι καὶ
συνδιαλέγονται, τώρα πλησιαῖσαι τὴν τράπεζαν καὶ γράφουσι
τινὰς λέξεις ἐπὶ διαφόρων χαρτιῶν. Ὁ Ρουὶ βαθμηδὸν ἐμφυγχού-
μενος ἔπειθε).

Ἦ Πέυπτε Κάρολε — ἀθάνατον πνεῦμα

Ἐκ τοῦ ἐπιτυμβίου μαρμαῦρου — σ' ἐγείρει

Ὁ εὐδαίμων ἀρχηγὸς — μὲ χειρὸς νεῦμα,

Ἐνθα τὸ σκῆπτρον καὶ τὸ ζῆφος ἐνσπείρει

Ἐίσέτι πόλεμον, καὶ ἡ Ἰσπανία

Λυπαθῶμει . . .

Κατ' ἐκείνων σρέψε τὸν κεραυνὸν — τῶν αὐστηρῶν σου ἤχων.

Τοῦ πενιχροῦ σου λαοῦ μέτρα τὰ δάκρυα, τοὺς πόνους

Ἰππευε καὶ πέζα — νέος μαχητῆς, ἐπὶ τοῦ πεδίου

Δόξαν καὶ ἰσχύϊν σὺ ἀποδίδεις — μὲ τοὺς χρόνους

Ὡς τὴν μόνην σωτηρίαν βασιλείως, βασιλείου

Ἢς ἐσὲ ἀνευρίσκωμεν — τὸ σκῆπτρον καὶ τὸ ζῆφος

Τὴν μάχην ἔτι σπείρει, ἰδοὺ ὄλος ὁ γρίφος!..

Σῶσθε, Κάρο-λε — ἡ Ἰσπανία θνήσκει.

ΠΕΤ. καὶ ΦΕΡ' (παρουσιάζονται τὰ δύο ἔγγραφα) Διὰ τῶν
ἐγγράφων τούτων ἀμφοτέροι ζητοῦμεν παρὰ τοῦ βασιλέως τὴν
παραίτησίν μας καὶ παραιτοῦμεν . . .

ΡΟΥΙ (ψευχαδῶ) Καὶ ἐγὼ χάριν αὐτοῦ τὴν δέχομαι (λαμβά-

(α) Σ. Μ. Τὰ μᾶλλον ἐνδιαφέροντα τοῦ παρόντος δράματος μετα-
φράζονται ποιητικῶς. Καὶ τοῦτο μετεφράσθη ὡσαύτως πρὸς ἐντο-
νωτέραν ἔκφρασιν τῆς ἀγανακτήσεως τοῦ Ρουὶ Βλάς μᾶλλον γά-
ρην τῶν δημοσίων τοῦ Κράτους συμφερόντων ἕνεκα τῆς φιλοδοξί-
ας του ἢ τοῦ πρὸς τὴν Βασίλισσαν ἐρωτικῆς αὐτοῦ πάθους.

νει τὰ δύο ἔγγραφα, εἶτα μετ' αὐστηραῶς βαρύντητος ἐπιπροσθέτει). Αὐριον, Μαρκήσις, εὐαρεσθήητε νὰ ἀποσυρθῆτε οἰκογενειακῶς εἰς τὴν Ἀνδαλουσίαν. . . σεῖς δὲ, Κόμη, εἰς τὴν Καστιλιάν. (ὁ Δ. Πέτ. καὶ ὁ Δ. Φεζ. ἐξέρχονται, ὁ Ροιὶ Βλάς στρέφεται πρὸς τὸν γορὸν καὶ εἰς ὕψος ἀποφασιστικὸν λέγει) Ὅποιοσδήποτε καὶ ἂν ἀσχοληθῆ περὶ ὑμῶν, θὰ ἔχη τὴν ἐνδόμυχον πεποίθησιν ὅτι ὁ μὴ θέλων νὰ θέσῃ τὸν πόδα του ἐπὶ τοῦ περιπάτου μου δύναται νὰ ἀκολουθήσῃ ἐκείνους τοὺς κυρίους. (πηγαίνει νὰ καθίσῃ ἐπὶ τοῦ ἀνακλίντρου καὶ τοποθετεῖται ἡσυχῶς ὅπως ἐξετύχῃ μερικὰ χαρτία) (Τινὲς τοῦ γοροῦ σιγηλῶς πρὸς τοὺς ἄλλους κοπᾶ μερὸς)· Καὶ τὸ ἀνατέλλον ἄστρον. . .

Οἱ ἄλλοι. Νὰ ἀνθέξῃ δὲν ἀξίζει. . .

Οἱ πρῶτοι. Καὶ νὰ ὑποκύψωσιν εἰς τὴν βίαν. Οἱ ἄλλοι. Καὶ νὰ μείνῃ ἡ δύναμις. Ἀπαντες. Τοῦ Βασιλέως Καρόλου Πέμπτου — τὴν ἀκήρατον δόξαν νὰ ἀποδώσῃ ὡς δῶρον πρὸς τὸν Ἰσπανικὸν λαὸν αὐτὸς δύναται. (εἰσέρχεται εἰς δούλος καὶ πλησιάζει τὸν Ροιὶ Βλάς περιμένων μετὰ σεβασμοῦ ὅπως τῷ δοθῇ ἡ ἀδεια γὰρ ἀμείλιχον ΡΟΙΙ Ὀριλίς. . . (πρὸς τὸν δούλον ἐξακολουθῶν νὰ ἀναγινώσκῃ διάφορα γράμματα).

ΔΟΥΑ. Ὁ Κόμησ τοῦ Ὁρνάτου ἐπανήλθεν ἐκ τοῦ Neubourg..

ΡΟΙΙ (ἀπὸθέτων τὰ γράμματα καὶ ἀνορθούμετος)· Ἄ καλὰ, καλὰ, εἰπέτον ὅτι αὐριον τὸν προσμένω εἰς τὸ ἰδιαιτερόν μου κατάλυμα.

ΔΟΥΑ. Ὑπακούω, ἐξοχώτατε. . . (προσκυνεῖ καὶ ἐξέρχεται ἀπὸ τοῦ μέσου).

ΡΟΙΙ (ἀνακλιῶν αὐτὸν δι' ἐνὸς σχήματος). Σήμερον δὲν ἐπιτρέπω εἰς οὐδένα ἀκρόασιν. (ὁ δούλος ἐξέρχεται)

ΧΟΡ. (περικυκλιῶν τὸν Ροιὶ Βλάς) Ἀπαντες ἡμεῖς ἐμμένομεν. Καλῶς ἔχει· ἀλλὰ σκέφθητε ὅτι ἐγὼ σὰς ζητῶ ἀποδείξεις περὶ πίστεως καὶ ἀνδρίας.

ΧΟΡ. Εἴμεθα ἔτοιμοι νὰ χορηγήσωμεν τοιαύτας ἀποδείξεις διὰ γεγονότων.

ΡΟΙΙ Ὀρκισθῆτε νὰ μὲ ἀκολουθήσητε λοιπόν, μᾶς καλεῖ ἡ τιμὴ. Ὅπου κίνδυνος ἐπίκειται κατὰ τοῦ Βασιλέως, ὅπου ἀστραπαὶ ἐκεῖ καὶ τὸ ξενικὸν ξίφος.

ΧΟΡ. Ἡμεῖς ἅπαντες ὀρκιζόμεθα εἰς τοῦτο.

ΧΟΡ. καὶ ΡΟΙΙ Ἡ περὶ τοῦ Ἰσπανικοῦ λαοῦ πατρικὴ μερμυγαῖα ἔστω τὸ κύριον ἡμῶν μέλημα.

Κορυθαλένειος Βιβλιοθήκη
 Αργοστολίου (Ν.Π.Δ.)

ΡΟΥΙ Ἄς συσφίξωμεν τὰς χεῖρας. (σφισφίγγει τὴν χεῖρα ἐκάστου, εἶτα χαριέντως τοὺς ἀποχαιρετίζει). Ἐντὸς μιᾶς ὥρας σᾶς προσμένω.

ΧΟΡ. Καὶ θὰ χορηγήσωμεν ἀποδείξεις περὶ πίστεως καὶ ἀγάπης. (ἄπαρτες ἐξέρχονται ἀπὸ τοῦ μέσου! ὁ Ροὺι Βλὰς μένει ἀκίνητος ἐν τῷ μέσῳ τῆς σκηνῆς, ἀτενίζων αὐτοὺς μετ' ἤθους θυμαμβευτικῶν).

Σ Κ Η Ν Η Γ'.

Ἡ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ καὶ ὁ ΡΟΥΙ ΒΛΑΣ.

ΒΑΣ. (ἀνασφύρει τὸ περιστροφίμιο τοῦ ἐπικαλεῖσθαι τὴν κρυφίαν ἔξοδον, πρὸς τὸν Ροὺι Βλὰς χωρὶς ἐκεῖνος νὰ ἀναγνωθῆ).

Εὐχαριστῶ, Κύριε. . .

ΡΟΥΙ (ἀποτεινόμενος). Ἐσεῖς (ἀφ' ἑαυτοῦ) Σύνελθε ὦ καρδιάμου.

ΒΑΣ. Ναί, εἶμαι ἐγώ. . . ἐγώ, ἥτις προσεπάθησα ἀλλὰ μάτην — νὰ ἀντιστῶ εἰς τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ σᾶς σφίξω ταύτην τὴν χεῖρα, — ἥτις θαυμάζω καὶ εὐλογῶ τὴν μεγάθυμον ὑμῶν τόλμην — Ἐγώ, ἥτις σᾶς ἀποκαλῶ φίλον. Σώσατε τὸ Ἰσπανικὸν ἔδαφος — Σώσατε τὴν ἡμετέραν τιμὴν.

ΡΟΥΙ (ἀφ' ἑαυτοῦ). ὦ Θεέ! . . νὰ τὴν ἀποφεύγω πάντοτε καὶ νὰ ξαναἰδῶ αἰφνης ἐνώπιόν μου τὸ θεῖον αὐτῆς πρόσωπον!.. καὶ νὰ ἦμαι ὑποχρεωμένος νὰ καταπνίξω εἰς τὰ βάθη τῆς καρδίας μου τὴν φωνὴν τοῦ. . . ἔρωτος. .

ΒΑΣ. Ὅπισθεν ἐκείνης τῆς ἐξόδου — ἤκουσα τὴν φωνὴν τῆς εὐγενοῦς ὑμῶν ἀγανακτήσεως. . .

ΡΟΥΙ (ὡς ἄνωθι) Τί ἀκούω! . .

ΒΑΣ. Καὶ εἶδον τὸν κεραυνὸν τῶν βλεμμάτων του, τὸ μῖσος καὶ τὸν τροχὸν τῶν δειλῶν ἐκείνων.

ΡΟΥΙ Αὐτὴ μὲ ἠχροάζετο! . .

ΒΑΣ. Καὶ τώρα θελήσατε νὰ ὑποδεχθῆτε τὴν ἐγκάρδιόν μου εὐφημίαν. . .

ΡΟΥΙ Παύσατε. . .

ΒΑΣ. Ἐκείθεν συγνάκις εἶδον τὸν Βασιλέα Κάρολον καθήμενον μεταξὺ τούτων — τῶν ὁματίμων του σκυθρωπὸν καὶ σκεπτόμενον. . .

ΡΟΥΙ Καὶ τί ἔλεγε; .

ΒΑΣ. Οὐδὲν! . .

ΡΟΥΙ Τίποτε. . . διόλου. . .

ΒΑΣ. Ἀπολύτως οὐδὲν. — Αὐτὸς ἐπιῶπα· ἀλλὰ σεῖς; . . σεῖς.

ΚΥΒΗΤΟΙ. Τραχύτην ἀξίαν πρὸς τὴν χροῦσαθε; — τὸ μεγάλων

καὶ τὴν καρδίαν ποῖος διὰ τῆς αὐτῆς φλογὸς — σὰς ἀνῆψε;

ΡΟΥΙ (*με βελωτωτὸν (sic) ἐνθουσιασμον*). Ποῖος; . . . Ἐσεῖς...

ΒΑΣ. Τί λέγετε καλέ; . . . — ἐγὼ αὐτῆ; . . .

ΡΟΥΙ Ναι, ὅταν εἶδα δειλίαιους ὑποκριτὰς νὰ ἔχουν
εἰς χεῖρας τῶν τοῦς οἰκάκας κ' ἐδῶ κ' ἐκεῖ νὰ τρέχουν,
Μ' ἀπόλυτον διοίκησιν Κράτους, καὶ βασιλείας
Ἐμπιστοσύνην ἄπειρον, ἀπώλετο τὸ κλέος,
Καὶ εἰς ἐμὲ ἐγένετο γνωστὴ ἡ προκειμένη
Πανολεθρία κατάστασις. . . ὅπῃ πεπεισμένη
Αὐτῆ μου ἡ διάνοια νᾶν' ἔπρεπε σχεδίου
Ἐπιπέσει καὶ σεῖς τὰ ὄργανα εἰσθε καταχθωνίου,
Καὶ σεῖς αὐτοὶ οἱ ἄπιστοι — ὡς εἶχον κάμει νεῦμα,
Τότε μιὰ φλόξ δὴ ἔκτακτος μ' ἀνῆψ' ὅλον τὸ πνεῦμα.
Ὁ νοῦς μου κ' ἡ καρδία μου ἐκαίοντο, κινδύνους
Συκοφαντίας παρέβλεψα περιφρονῶν ἐκείνους. . .
Καὶ τότε ἀπεφάσισα τὸν ὄρκόν μου νὰ δώσω,
Καὶ νὰ σὰς σώσω.

ΒΑΣ. Δι' ἐμὲ τόσον ἀνδρείος; . . . (*τὸ μέγιστον συγκεινημένος*).

ΡΟΥΙ Ναι, χάριν σοῦ καὶ μόνης. (*διατάζω*)

Διότι. . . διότι ἐγὼ — σὰς ἀγαπῶ!

ΒΑΣ. (*μετὰ κραιγῆς χιρῶν*) Μεγάλε Θεέ! Τὴν ἤκουσα, τέ-
λος, ταύτην τὴν φωνήν, ὡς γλυκὴ βάλσαμον — εἰς τὸν πόνον
μου! . . . τώρα εἶμαι εὐτυχής! . . .

ΡΟΥΙ Τί μοῦ λέτε; . . .

ΒΑΣ. Ἐγὼ σ' ἀγαπῶ. . . ἐγὼ σὲ ἀγαπῶ — δι' ὁμοίου ἔρωτος.

ΡΟΥΙ Οὐρανέ! . . .

ΒΑΣ. Εἰς τῆς καρδίας τοῦς παλμούς ν' ἀνθέξω ἐπιποθοῦσα
Δὲν τὸν ἐξήγησα εὐθύς, τὸν ἔρωτα ζητοῦσα. . .

Πλὴν πάντοτε σ' ἠγάπησα! . . . Σὺ μ' ἔφευγες, κρυφίως
Σὲ ἔχναλάτουν, ἔλαφος ὠκύπους, ἐγκαρδίως.

Καὶ τὰς εὐτύλους λέξεις σου μεγάλως ἐκτιμῶσα
Ἐκρημαζόμεν ἄφανής, πρὸ πάντων, προτιμῶσα. . .

Καὶ πάντοτε ὡς μοναχῆ, ἐντίμως πλανωμένη
Πρὸ τῶν ποδῶν σου ἠνέφριξα τὸν δρόμον δοξαμένη.

Μεταξὺ ἐρίδων τόσων ὡς ἐκ τάφου εἰμαρμένης
Φύλλα κ' ἄγγελον κατείδον τῆς ψυχῆς σου τεθλιμμένης.

ΡΟΥΙ (*ἐν πλήρει ἐκστάσει ὑπὸ βασιλείᾳ ἔρωτος*)

Ὡ ἡδονὴ γλυκεία! . . . χαροποιὰν ἀκτίνα

Τοῦ εὐγενοῦς μου ἔρωτος νὰ ἰδῶ πόσον ποθῶ,
 Ὁ οὐρανὸς δὲν ἔχει ὁμοίαν πρὸς τὰ κρίνα
 Τῆς ἐδικῆς μου ὅπως ρίψη! . . . ἀγανακτῶ!
 Ὅμιλοι ναί, προσέτι — Θεὸς λαλεῖ βεβαίως
 Πρὸς σὲ παμμέγας, ὅστις παντοῦ εἶναι ὠραῖος,
 Πρὸς τὴν καρδίαν ταύτην εἰπέ ἐπανειλημένως
 Ὅτι δὲν εἶναι ὄνειρον πανθομολογουμένως.

ΒΑΣ. Ἐσὺ μοὶ ἀπεκάλυψας τοῦ ἔρωτος τὸν βίαν
 Τὴν χεῖρα μου σ' ὀρέγω τὴν καρδίαν ἐξωκλειών.

ΡΟΥΙ (γουπετεῖ προ τῶν ποδῶν τῆς βασίλισσης, ἥεις σχεδὸν
 ἐξωφρενῶν ὡς ἐκ τῆς χαῖρας, ἐγκαταλείπει τὰς χεῖρας εἰς τὰ δια-
 καῆ αὐτοῦ φιλήματα).

ΒΑΣ. [ἀνασειομένη καὶ κερρασπαθείσα νὰ διαρήξῃ τὴν καθυπο-
 τάξασαν αὐτὴν βασκαρίαν] Τί εἶπα; . . . ἔμβα . . . Συγγνώμη,
 Θεέ μου!

ΡΟΥΙ Τὴν προσφιλῆ ἐκείνην λέξιν ἄλλην μίαν φεράν.

ΒΑΣ. Ναι, τὴν ἐπαναλαμβάνω — τὴν τιμὴν μου διαπισεύο-
 μαι πρὸς τὸν ἄγγελον — τῆς τιμῆς σας! . . . (φεύγει διὰ τῆς
 κρυφίας ἐξόδου).

Σ Κ Η Ν Η Δ'.

ΡΟΥΙ ΒΛΑΣ, ΔΟΝ ΓΟΥΡΙΤΑΝΟΣ, κατόπιν ὁ Θουρωρός.

ΡΟΥΙ Νὰ τὴν ἀγαπῶ! . . . νὰ τὴν ἀγαπῶ καὶ παρ' αὐτῆς νὰ
 ἀνταγαπῶμαι δι' ὁμοίου ἔρωτος. Ὡ ἀρρητος χαρὰ μου! . . . ἔχω
 τὸν παράδεισον ἐν τῇ καρδίᾳ μου. (ὅπως ἐξέλιθ ἀπὸ τοῦ μέσου
 ἐμφανίζεται πρὸ τῆς θύρας ὁ Δον Σα. λούστιος περιτετυλιγμένος ἐν-
 τὸς τοῦ μακρόν, ὁ Ρουὶ Β λὰς σταματᾷ καὶ μὴ ἀνυγρωρῶν αὐτὸν
 τῷ φωνάζει) Ποῖος εἶναι; . . .

ΣΑΛ. (ἀποκαλυπτόμενος) Καλὴ μέρα . . .

ΡΟΥΙ (ἀφ' ἑαυτοῦ μετ' ἐκπλήξεως) Θεέ! . . . Αὐτὸς ὁ ἴδι-
 ος. . . τὸν ἐκατάλαβα μόλις τὸν εἶδα.

ΣΑΛ. (ὑπερειδιῶν) Ὡς φαίνεται δὲν με ἐστοχάζεσθε.

ΡΟΥΙ Ἢ ἀπροσδόκητος αὕτη ἐπάνοδος τφόντι με ἐκπλήττει.
 (ἀφ' ἑαυτοῦ) Ὡ. . . Ὑγίαινε! . . . χαῖρε διὰ παντός, ὦ χρυσοῦν
 ὄνειρόν μου. . .

ΣΑΛ. Πῶς ἔχετε;

ΡΟΥΙ (συγκρισμένος) Κύριε. . . — Ἐν τῇ Μαδρίτ. . . ταύτην
 τὴν ὥραν. Ἐδῶ εἰς τὰς ἀθύσας τῶν ἀνακτόρων. . .

Κοργιαλένειος Βιβλιοθήκη
 Αργοστολίου (Ν.Π.Ι.Δ.)

ΣΑΛ. Καλά;.. (μεθ' ὑπερηφανίας καὶ εἰρωνίας).

ΡΟΥΙ Μόλαταῦτα...

ΣΑΛ. Πολλά ὀλίγοι μὲ εἶδον εἰσερχόμενον...

ΡΟΥΙ Οὐδὲ εἷς... σὰς ζαναεῖδες;

ΣΑΛ. Οὐδέεις, (κάθητοι ἀληθῶς τῆς τραπέζης πάντοτε μετὰ μευδιώματος ἐμπαικτικοῦ) (ὁ Ρουὶ Βλὰς ἐπὶ ποδῶν εἰσπῆται του μετ' ἀξιοπρεπείας). Λοιπὸν σεῖς, ἐν ἡφῶνῃ δὲν μὲ ἀπατᾷ, ἀφορέσατε ἀπὸ τοῦ Δὸν Πέτρου καὶ τοῦ Μαρκεσίου τοῦ Πριέγου τὴν ἐξουσίαν;

ΡΟΥΙ Δὲν τὸ ἀρνοῦμαι.

ΣΑΛ. (ὑπομειδῶν). Ἄλλ' ὁ εἷς ἐξ αὐτῶν εἶναι συγγενής σας. Δὲν ἔπρεπε νὰ τὸν λησμονήσητε.

ΡΟΥΙ Οὐδὲ νὰ τὸν λησμονήσω ἤθελα, πλὴν οὕτος.

ΣΑΛ. Τοὺς ἐξωρίσατε ὀλίγον εὐσχημόνας, (σοβαρῶς).

ΡΟΥΙ (μετ' ἐμφάσεως) Τὸ καθῆκον μοι ἐπιβάλλει νὰ τὸ πράξω. Ἐκεῖνοι οἱ Κύριοι τὸν Μονάρχη καὶ τὸ Κράτος θὰ εἶχον ἐντὸς ὀλίγου καταρυσάξει, ἐνεκα αὐτῶν καὶ μόνων ἡ Ἰσπανία ἐφθασεν εἰς τὸ μὴ περαιτέρω τοῦ ὀλέθρου, ἐνεκα αὐτῶν καὶ μόνων παρὰ τοῦ Ἰγερμόνος ἐπαυτῶν ἀπαθήσκει τῆς πείνης ὁ ἐνδεὲς ὄχλος. Ὁ στρατιώτης, ὅστις αἰσθάνεται ἐφ' ἑαυτοῦ τὴν καταπίεσιν εἰς μάχαϊραν μεταβάλλει τὸ ζῆφος του.

ΣΑΛ. (μετὰ θηριώδους κακίας καὶ ψευδοῦς) Αὐτὸς εἶναι ὀχληρὸς... κλείσατε ἐκεῖνας τῆς θύρας τὰς παραστάδας...

ΡΟΥΙ (ἀποτόμως) Ἐί;...

ΣΑΛ. (προσκρινὼν εἰς τὸ παράθυρον) Ἐκεῖνας... ναί... μάλιστα.

ΡΟΥΙ (ἀφ' ἑαυτοῦ) Τὴν λείαν του ὁ ἄτιμος ἐπρόφθασε. Καὶ εἶναι δυνατόν νὰ ὑπακούσῃ (κλείει τὸ παράθυρον, κατοικίαν ἐρέγεται πρὸς τὸν Δ. Σαλοῦατιον, ὅστις ἴσταιται παιγνιδίων μετὰ χειρόκτιον, τὸ ὅποιον ἀφίρει νὰ πῶσῃ) Βλέπετε ἐντοσοῦτῳ ὅτι εἰς τὴν ὑπὸ τῆς ἐπικειμένης τρικυμίας προσδοκωμένην συμφορὰν μία μόνη ἐλπίς σωτηρίας ἀπομένει — ἡ ἀρετὴ!...

ΣΑΛ. Μάζωξε ἐκεῖνο τὸ χειρόκτιον...

ΡΟΥΙ Ὡ αὐτὸ εἶναι πάρα πολὺ,...

ΣΑΛ. (μεθ' ὑπεροχῆς) Ρουὶ Βλὰς!...

ΡΟΥΙ (ἐπαερχόμενος εἰς ἐναντὸν καὶ συναισθανόμενος) Κύριέ μου

ΣΑΛ. Νὰ ἐπανακαυχῶμαι μίαν διαταγὴν δὲν συνειθίζω... Ἐρεῖς, τὴν ὅποιαν κατ' ἐμοῦ ἐξέφρασε, μοῦ διέτρησε, τὴν ὅποιαν ὡς ἐγχειρίδιον, (κύπτει ὅπως ἀώσῃ τὸ χειρόκτιον, καὶ ἐπισημαίνει πρὸς τὸν Δ. Σαλοῦατιον) ἀφίρει νὰ πῶσῃ.

ΣΑΛ. (*λημβάνει τὸ χειρόκιον μεθ' ὑπεριφανίας, εἰς ἕφος δὲ ἠγεμονικὸν τῷ λέγει*). Ἀὔριον ἀπὸ τῆς χαραυγῆς καὶ ἐφεξῆς, ἐκεῖ ἐν τῷ αἴκῳ, τὸν ὅποιον σὰς ἐδώρησα, θέλετε μὲ περιμένει... ὄχημα θὰ ἦναι ἔτοιμον ἐντὸς τοῦ περιβολίου... Ἀπολύσατε τοὺς ὑπηρετάς· ἀλλὰ τοὺς δύο βωβοὺς κρατήσατε. Τὸ ἔργον, ὅπερ ἀνέλαβον, πλησιάζει εἰς τὸ τέλος, ὑπακούετε μὲ εἰς ὅλα, τὸ θέλω.

ΡΟΥΙ Ναί, καθ' ὅλα, πληρέστατα θέλω πράξει· ἀλλὰ προηγουμένως νὰ ὀρκισθῆτε — Ὅποια κατὰ τῆς βασιλείσσης ἐπιβουλαὶ δὲν ἐσκευασθήσαν ἐνταῦθα. . .

ΣΑΛ. Περὶ τούτου μὴ σκέπτεσθε.

Ἄλλὰ. . . περὶ τούτου ἐγὼ. . . τὴν ἀγαπῶ.

ΣΑΛ. (*εἰς ἕφος ἀγνοίας*) Τὸ ἐγίνωσκε.

ΡΟΥΙ (*ὡς κεραυτὸς ἰσχυρῶς*) Τὸ ἐγνωρίζετε; Ἄ τὰ πάντα ἐπὶ τέλους ἐννοεῖ. . . Ἄδικον ἐπιβουλήν καθ' ὑμῶν αὐτῶν προπαρασκευάζετε, ἀλλ' ἐγὼ γνωρίζω πῶς νὰ τὴν διαλύσω.

ΣΑΛ. (*ἰνυρῶς*) Ἀληθῶς; . . . Καὶ πῶς; . . .

ΡΟΥΙ Ἐνθυμηθῆτε, Κύριε, ὅτι ἐγὼ κατέχω τὸ ἀυθαίρετον τῆς ὑπερτάτης ἐξουσίας. . .

ΣΑΛ. Σὺ δὲ νὰ μὴ λησμονήσῃς (*δεικνύων αὐτῷ ἐν γράμμα*). ὅτι ἐντὸς τοῦ γράμματος τούτου παρὰ σοῦ ἰδιοχειρῶς ὑπογεγραμμένου διεκήρυσας ὅτι εἶσαι εἰς τῶν ὑπηρετῶν μου.

ΡΟΥΙ (*ἀπειπισμένος καὶ μετὰ φωνῆς ἠμισθέστου ἐκφωρεῖ*).

Ἀλήθεια! . . . ἀλήθεια! . . .

ΣΑΛ. (*ἀποθέτει τὸ ἔγγαφρον καὶ μὲ ἕφος θριαμβευτικῶν*) Ὁ ἀθελήσητε ἐτι καὶ νῦν νὰ ἀνθίστασθε κατ' ἐμοῦ;

ΡΟΥΙ Ὁχι. . .

ΣΑΛ. Ἐμπιστοσύνη, σιγῇ, — καὶ φρόνησις ἐπὶ τοῦ παρόντος. . . ἔπειτα, ἐάνπιστὸς ἐμμείνητε, — μεγάλην μισθαποδοσίαν θὰ ἔχητε.

ΡΟΥΙ Δι' ἐσῆς δι' ἐσῆς παρακαλῶ. δι' ἐμὲ δὲν ζητῶ τίποτε. . .

ΣΑΛ. Λοιπὸν αὔριον. . .

ΡΟΥΙ [*ἀγ' ἑαυτὴν ἀποτόμως*] ὦ! θυμὸς! . . .

ΣΑΛ. Τὰ ζημερώματα.

ΡΟΥΙ (*προδιακρίτων*). Ἐγὼ δὲν ἀντέχω πλέον! . .

ΣΑΛ. (*μετὰ βλέμματος ὑπεραπαικτοῦ*) Ὅποια ὄργη! . .

ΡΟΥΙ (*ἐκνευρῶμενος εἰς ἑαυτὸν*). Οἱμοί! . . .

Συγγωρῶ ἓνα τραλλόν, τὸ βλέπω, ἐγὼ εἶμαι! . . . Ὁ Κύριέ μου, ἐάν ἐντὸς τῆς καθένης μου εὐνοίας νὰ ἀναγνώσῃτε, ἵσως θὰ ἐ-

λαμβάνετε οἶκτον ὑπὲρ ἐμοῦ καὶ ὑπὲρ σοῦ! ... Εἶπέτο μοι, ὦ Θεέ! ... ντέ... εἶπέτε μας — Ὅπως σωθῆ καὶ κατόπιν καὶ αἶμα καὶ ζωὴν ὁ ταπεινὸς δούλος θὰ σὰς δώσῃ. Ἴδου.. . βλέπετε... κατερράγη ὁ τῆς ἀφροσύνης μου ὄγκος εἰς δάκρυ ἀπελπισίας — ταράσσεται ὁ πόνος μου!... (γοατίζων) προσπίπτω εἰς τοὺς πόδας σου — Σὰς εὐχαριστῶ, Κύριε.

ΣΑΑ. Νὰ μὲ ζητῆ καὶ τίς τολμᾷ λόγον τῶν πράξεών μου; Ἐδῶ τώρα ματαιοῦται ἡ δόξα καὶ ἡ τιμὴ. Κατῆγον ἱερὸν σὰς ἐπιβάλλει νὰ μὲ ὑπηρετῆτε πάντοτε (ἀκούει ἡ θύρα ἐκ τοῦ μέσου καὶ εἰσέρχεται ὁ Θυρωρὸς) Κάποιος πλησιάζει... πρόβαλε. (ὁ θυρωρὸς ἀπατεινόμενος πρὸς τὸν Ruy Blas καὶ προσκυνῶν μετὰ σεβασμοῦ) Κύριε. .

ΣΑΑ. (περιτεινόμενος ἐντὸς τοῦ μαρτίου αὐτοῦ καὶ τὰ ῥῶτα στρέφον πρὸς τὸν Θυρωρὸν λέγει σιγαλὰ πρὸς τὸν Ruy Blas). Αποκριθῆτε. .

ΡΟΥΙ (πρὸς τὸν Θυρωρὸν) Τί πρέζει;

ΘΥΡ. Παρὰ τοῦ Βασιλέως ἐδώρθη πρὸς ὑμᾶς, Κόμη, τὸ Δουκάτον τοῦ Olmedo. . .

ΡΟΥΙ Ἐν τοιαύτῃ στιγμή! . . .

ΘΥΡ. Εἶναι τὸ χρυσοῦν Δέρας. . .

ΡΟΥΙ (κάμπτων τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τοῦ στήθους) Τί ἀκούω!

ΣΑΑ. Συγχαίρω. . .

ΡΟΥΙ Ἄοι, θηριώδης τύχη! . . .

ΘΥΡ. Ὀλόβληρον τὸ ἐπιτελεῖον τῆς Γαλιδικῆς Αὐλῆς περιμένει τὴν ὑμετέραν ἐξοχότητα. . . (προσκυνεῖ ἐκ νέου, καὶ ἐξέρχεται διὰ τῆς μεσαίας θύρας)

ΡΟΥΙ Ὁ πόνος μὲ τρελλαίνει!

ΣΑΑ. Παρενυθώμεν ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ ὀνόματός σας καὶ ἐγὼ δοῦς θὰ ἔλθω.

ΡΟΥΙ Ντέ, Μὴ θελήσητε νὰ ἐπιπροσθέσω εἰς τὴν σκληρὰν εἰμαρμένην μου τὴν χλεύην. . . — Περὶ ὑμῶν αὐτῶν ἐνδιαφέρομαι, ὁμιλήσατε.

ΣΑΑ. (μετὰ ἀνυπομονησίας) Τώρα πλέον τίποτε !

ΡΟΥΙ (μετὰ σεβασμοῦ πάντοτε) Κύριε. . .

ΣΑΑ. Ἄς πᾶμε ! . . .

ΡΟΥΙ (ἀφ' ἑαυτοῦ σφειδὸν παράφρων) Οὐαὶ τῆς ὀργῆς μου! . . . Ν τ ἐ ! Σὺ, σὺ βοήθησόν με — τὴν στιγμήν ταύτην, Θεέ ! . . . Ὅργη καὶ ἔρωσ τὸν νοῦν μου καταπολεμοῦσι. Δίψαν αἵματός —

διάπυρον ἔγω ἐδῶ ἐντός τῆς καρδίας . . .

ΣΑΛ. Μάτῃν θέλει αὐτός νά ἀντιστῆ εἰς τὴν ἐξουσίαν μου. Ἄμετάθετος εἶμαι ἐν τῇ βουλῇ μου . . Μεθ' ὑμῶν θέλει πέσει — ἐὰν πειράξαι νά σέ ἀντιπολιτευθῆ . . . Πᾶσα ἐλπίς ἐσθῆσθη — Ἄποθλέσθητε . . . (ἔξέρχεται διὰ τῆς θύρας πρὸς τὰ δεξιὰ).

Σ Κ Η Η Ε.

(Αἴθουσα τοῦ θρόνου ἐν τῷ παλατίῳ τοῦ Βασιλέως ἐν Μαδρίτῃ. Δεξιόθεν ὑψοῦται ὁ θρόνος ἐπὶ πέντε βαθμίδων μετ' ἀνακλιντρῶν περιχρῶστων καὶ χειροποίητος οὐρανός (baldachino) ἀπὸ κατῆρ γρόματος ἐρυθροῦ βαθέως (κρεμῖς). Ἀριστερόθεν τῶν λίαν ὑψηλῶν στοῶν εἰσέρχονται τὰ ἀγάλματα τοῦ Βασιλέως τῆς Ἰσπανίας, καὶ ἐν τούτοις ὁ ἀνδρῆς Καρόλου τοῦ Ε' ἐν τῷ μέσῳ τῶν στοῶν πλατὺ παράθυρον ὑλοσκεπὲς μέχρι τοῦ ἑδάφους. Εἰς τὸ βάθος δύο μεγάλαι ἀψίδες διαφωτίζουσαι εὐρύχωρον ὄπλοστασίῳ αἴθουσαν. Ἐν ταῖς μεταξὺ τῶν ἀψίδων στύλοις καὶ ἕτεραις καμάραις καὶ ἄλλα ἀγάλματα. Ἐπὶ τῶν βαθμίδων τοῦ θρόνου, ἐκείθεν τῶν βασιλικῶν ἀνακλιντρῶν σύμποδες περιχερυσωμένοι καὶ βελουδοσκεπεῖς. Ὁ Δ. Πέτρος καὶ ὁ Δ. Φερνάνδος, ἄλλοι μεγιστάνες τῆς Ἰσπανίας καὶ Κυρίαι, ἡ Βασίλισσα ἡγουμένη σωματοφουλῶν παρατακτομένων εἰς τὴν γραμμὴν περικυκλωμένη ὑπὸ τῶν δεσποινίδων αὐτῆς. Ἡ Κασίλδη καὶ ἡ Δούκισσα, καὶ ἀπόλουθουμένη ὑπὸ διαφόρων θαλαμηπόλων, ἐν μέσῳ τῶν ὁποίων ὁ Δ. Γουριτάνος, περιστοιχισμένος ὑπὸ βαθμοφόρων τοῦ Στέμματος, ὑπὸ δούλων, καὶ ὑπὸ διαλαλητῶν, ἦτοι κηρύκων τοῦ Δ. Ἐμμανουὴλ ἡ κοινότερον Μανώλη καὶ δύο δούλων, κομίζοντων ἐφ' ἐνός προσκεφαλαίου κεντημένου τὸ παρ-ἄσημον τοῦ χρυσοῦ Δέρατος, καὶ πολυτελῆ σπάθην. Ρουὶ Βλας καὶ Δὸν Σαλούστιος.

ΠΕΤ. Ἐνόσω ἔχομεν τὴν ἄδειαν νά ἐμμένωμεν ἐνταῦθα, δὲν ἐργατα λιμπάνομεν τὴν ἡμετέραν θέσιν.

ΦΕΡ. Τὸν βλακώδη δειλῶς καταπιεσθέντα θέλω παντὶ σθένει νά ὑποστηρίξω . . .

ΠΕΤ. Ἄμα τῇ δύσει τοῦ ἡλίου θέλωμεν ἀναχωρήσει, ἀλλ' οὐτος θά μᾶς ξαναἰδῆ . . .

ΦΕΡ. Ναί, αὐριοῦν θά ὑπάγωμεν πρὸς τὸν Βασιλέα — ὅστις θέλει ἀπονεύει πρὸς ἡμᾶς δικαιοσύνην.

ΧΟΡ. Πρὸς τὴν καλλιθένην καὶ αἰσθητὴ παιδείαν α.π.

(Ἡ Βασίλισσα εἰσερχεῖται, ἀναβαίνει ἐπὶ τὸν θρόνον καὶ κάθηται

Ἀργυροστολίου (Ν. Π. Ι. Δ.)

ἐπὶ τοῦ ἐνὸς τῶν ἀνακλίτρων. Ἡ Κασίλδη καὶ ἡ Δούκισσα κάθονται παρ' αὐτῆ ἐπὶ τῶν περὶ γρόσιον σκιματόδων, κάθονται πρὸς ταύτους οἱ κυριώτεροι βαθμοφόροι, εἴπει ἀκολουθοῦσιν αὐτήν. Ὁ Δ. Γουρνιάνος ἀποσπᾶται ἐκ τοῦ ἐπιτελείου τῆς Βασιλείουσης καὶ πλυσιαίζει πρὸς τὸν Δ. Πέτρον καὶ τὸν Δορ Φερνάνδον).

ΠΕΤ. καὶ ΦΕΡ. (χαιρετίζονται χαιρομένως) Κόμη ! . φίλου..

ΠΕΤ. καὶ ΦΕΡ. (ὡπαύτως) Καλὴ ἐπάνοδος . . .

ΓΟΥΡ. Λέγετε . . εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἀπομακρύνεσθε τῆς Αὔλης;

ΠΕΤ. καὶ ΦΕΡ. Ἀληθὲς ! . . .

ΓΟΥΡ. Καὶ ἀπετόλμησεν αὐτὸς ; . . .

ΦΕΡ. Παιγνιδάκια τῆς Αὔλης ! . . .

ΓΟΥΡ. Ἀλλὰ πρέπει αὐτὸς νὰ γίνῃ ἐμπρωτὸς τοσοῦτου ὕψους περιωπῆς . . . (ἀφ' ἑαυτοῦ ἀποτερμαίων τὴν φράσιν) Διὰ τῆς χειρὸς μου.

ΦΕΡ. Τὸ ἐλπίζω . . .

ΧΟΡ. Ἐγὼ περὶ τούτου βεβαιότητα.

ΒΑΣ. (πρὸς ἓνα τῶν θυγατρῶν) Ἄς εἰσέλθῃ ὁ ἀπεσταλμένος.

ΜΑΝ. (προχωροῦν μέχρ' εἰς τὸν βαθμικὸν τοῦ θρόνου ὅπως γινώσκῃ τὴν χεῖρα τῆς βασιλείουσης) Ἐγὼ ἐντολὴν παρὰ τοῦ Βασιλέως ἵνα τῆς εὐνοίας αὐτοῦ νέον σαφέστερον ἐνέχυρον σᾶς κομίσω — τοῦ Γαρούφα πρὸς τὸν Κόμητα. (α)

Ἐγὼ ἐντολὴν τοῦ Βασιλέως ἵνα τῆς εὐνοίας αὐτοῦ νέον σαφέστερον δεῖγμα σᾶς κομίσω — τοῦ Γαρούφα πρὸς τὸν Κόμητα.

ΒΑΣ. (ἀπεκρίθη τὸν Δορ Πετ. καὶ Δορ Φερ.) Τιμὴ - ἀνταξία.

ΧΟΡ. Ἀληθῶς ἀνεδείχθη ἄξιος τοιαύτης τιμῆς.

ΜΑΝ. (προστρέφον τῷ Ρουὶ Β.λὰς, ὅστις εἰσέρχεται παρακολουθῶμενος ὑπὸ τοῦ Δορ Σαλοιστιου). Ἐρχεται...

ΒΑΣ. Ἄς εἰσέλθῃ . . .

ΣΔΛ. (σιγὰ πρὸς τὸν Ρουὶ Β.λὰς) Παρουσιάσατέ με.

ΡΟΥ (προχωρῶν) Μεγαλειστάτη. Πρὸς τὸν Μαρκήσιον νὰ γρηγορήῃ ἡ ἀδεια νὰ μείνῃ. . . ὅπως ἀξιαθῇ τῆς τιμῆς ταύτης τοῦ συντρόφουτου ἐγὼ τὸν προσεκάλεσα.

ΒΑΣ. [καθ' ἑστὴν μετὰ φρεσίνεως) Αὐτὸς ἐδῶ ! . . .

ΠΕΤ. καὶ ΦΕΡ. (σιγηλῶς μεταξὺ τῶν) Φθάνει εἰς καλὴν στιγμὴν.

ΒΑΣ. Ἄς μείνῃ. . .

(α) Σ. Μ. Ἡ συνθήκη τοῦ χειροφιλήματος ἐπακολούθησε εἰσέτι ἐπικρατούσα καὶ ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ Ἑλλάδι.
 Αργυροπούλου (Ν. Π. Ι. Δ.)

ΣΑΛ. Εὐχαριστῶ. [προσκυρεῖ ἑδαφιαίως καὶ ἀποσύρεται κατὰ μέρος]

ΚΑΣ. [σιγαλὰ πρὸς τὴν Βασιλίτσαν] Εἶναι πολὺ σκοτινιασμένος.

ΡΟΥΙ [ἀναβαίνει τὰς βαθμίδας τοῦ θρόνου καὶ γυρατίζει ἐνώπιον τῆς βασιλείσεως, ἐνῶ δύο δοῦλοι παρουσιάζονται πρὸς αὐτὴν τὸ ξίφος, καὶ τὸ χρυσοῦν Δέρας].

ΒΑΣ, [λαμβάνει τὸ ξίφος καὶ δι' αὐτοῦ τύπτει τὸν ὄμωρον τοῦ Ροῦι Βλάς]. Κύριε Κόμη, εἰσθε δούξ... [ἐραποθέτει τὸ ξίφος ἐπὶ τοῦ προσκεφαλαίου, λαμβάνει τὴν μεγάλην ταινίαν τοῦ χρυσοῦ Δέρατος, καὶ τὸ περιβάλλει εἰς τὸν λαιμὸν τῶν] Τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀγάπης, τὴν ὁποίαν πάντοτε διεφυλάξατε, τὸ παράσημον τοῦτο ἔστω εἰς τεκμήριον ἀμοιβῆς. [σιγηλῶς πρὸς τὸν Ροῦι Βλάς.]

ΡΟΥΙ Τόση τιμὴ!... [συγχυμένος καὶ ἀβέβαιος.]

ΒΑΣ. Ἐμπρός, θάρρος!...

ΡΟΥΙ [καταβιβῶν ἐκ τῶν βαθμίδων τοῦ θρόνου, ἀφοῦ ἐπίληψε τὴν χεῖρα τῆς Βασιλείσεως, λέγει ἀφ' ἑαυτοῦ] Ἄ, ν' ἀνθέξω δὲν δύναμαι πλέον!...

ΣΑΛ. (ἀρέγων τὴν χεῖρα αὐτοῦ πρὸς τὸν Ροῦι Βλάς) Πρὸς ἐσέ, Δούξ, ἐγὼ προσφέρω ὑποταγὴν (ἐροῦται μετὰ τοῦ Δ. Μείζονος καὶ Δὸρ Φερνάνδου).

ΒΑΣ. (καθ' ἑαυτὴν καταβάσα τοῦ θρόνου).

Πόσον πόσον εὐτυχίης ἐγὼ εἶμαι.

Ποιὰ γὰρ τὴν καρδίᾳ μου πληροῖ,

Νὰ ποθῆσῃ νὰ ἐλπίσῃ ἄλλην χάριν

Δαμπαρὸν τόσον καὶ ποιὸς ἔμπορεῖ;

Κάθε λύπη ἴστα στήθη μου ἐσβέσθη

Κάθε σκέψις ἐγάθη ἀπ' τὸν νοῦν.

Ἰστὴν εὐδαίμονα ταύτην στιγμὴν μου

Ζωὴν, θρόνον θὰ ἐδώρουν ὡς χνοῦν.

ΡΟΥΙ (ἀφ' ἑαυτοῦ).

Τιμαί, ἔρωσ, χαρὰ καὶ ἐλπίδες

Εἶν' ὄνειρου ψευδοῦς ἢ σκιά:

Τῆς μορφῆς σου ἢ ἀνάμνησις μόνη

Ζῆ ἴστων νοῦν μου πολὺ ζωηρά.

[ἀτενίζων τὸν Δὸρ Σαλούστιον]

Ἄυτός εἶναι ἐκεῖ... μ' ἀτενίζει,

Μειδιῶν προσηλοῦτ' ἔσσει

Καὶ ὡς δαίμων ἐμπαικτὰς μ' ἐμπαιζει

Ὅτι ἄβρον ἢ καρδίᾳ με ποιεῖ.

ΣΑΔ. (*σιγηλῶς πρὸς τὸν Δὸν Πέτρον καὶ τὸν Δὸν Φερνάνδον
προσπεύει τῷ Ρουί*).

“Ὅσοι σεῖς τὸν μισεῖτε, ἄλλο τόσον

Κ' ἐγὼ πλέον τὸν περιφρονῶ,

Θὰ τὸν κάμω πρὸς τούτοις νὰ πέσῃ,

Ἐν τιμῇ σου τ' ὀρκίζομαι ἐγὼ.

(*μεταξύτων*).

ΠΕΤ. καὶ ΦΕΡ. Δὲν ἀπέχ' ἡ ἐκδίκησις πόρρω.

Δὲν ἐφεύσθη τὸ στόμα του αὐτοῦ.

Κτυπᾶ, εὐχεται, τρέμ' ἡ καρδιά

Εὐτυχῆ τὴν ἡμέραν νὰ ἰδῶ.

ΚΑΣ. (*ἀφ' ἑαυτῆς θεωροῦσα τὴν Βασιλισσάν*)

Πλέον δὲν βλέπει, ὦ πλεῖα δὲν φροντίζει

Εἰμὴ ἐκεῖνος 'ποῦ ἔχει τιμὰς,

'Ἀπ' τὰ νέφη ὡς ἀκτίς ἡ χαράτου.

'Στὴν καρδίᾳ μου μ' ἀφίνει ἀστράπας.

ΜΑΝ. καὶ ΔΟΥΚ. Τιμὴ, δόξα 'στὸν πλέον ἀνδρεῖον

Σταθερὸν καὶ ἐντίμου ἀγωγῆς.

Παρ' αὐτοῦ ὁ καθείς μας ἄς μάθῃ

'Ἀκανθώδη ὁδὸν ἀρετῆς . . .

ΓΟΥΡ. καὶ ΔΟΥΚ. [*πρὸς ἀλλήλους θεωροῦντες τὴν βασιλισσάν
καὶ τὸν Ρουί*].

Εἰς αὐτάτου τὰ βλέμματα βόσκει,

Πρὸς αὐτὴν πάντα στρέφει' αὐτὸς . . .

'Ὡ πολὺ πλέον ὑποπτος τώρα

'Ἔρμος τρέχει σ' ἐμὲ στοχασμὸς.

ΒΑΣ. Τώρα ἄς υπάγωμεν . . . — Δουζ, χαῖρε — | *στρεφόμε-
νη μετὰ πάθου πρὸς τοὺς ἀλλοὺς*] Ἀπόψε δίδω χορὸν. Προσκαλῶ
πάντας. [*ἀπομακρύνεται, ἀπαντᾷ τὴν παρὰκολουθοῦν πλὴν τοῦ
Ρουί Βλάς, ὅστις μένει σκεπτικὸς ἐν τῷ μέσῳ τῆς σκηνῆς*]

ΣΑΔ. (*πρὸς τὸν Ρουί Βλάς*) Τὸ νεῦμα μου — μὴ λησμονήσητε.

ΡΟΥΙ (*τὰ μέγιστα καταβεβλημένοι*) Θέλω ὑπακούσει. (*ἐξέρ-
χεται μὲ βῆμα βραδὺ ἐνῶ καταπίπτει ἡ αὐλαία*).

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ Γ'. ΠΡΑΞΕΩΣ.

Κοργιαλένειος Βιβλιοθήκη
Αργοστολίου (Ν.Π.Ι.Δ.)

ΠΡΑΞΙΣ ΤΕΤΑΡΤΗ

Γραφεῖον τοῦ Δὸν Σαλουστίου πολυτελῶς τακτοποιημένον.
Μία θύρα ἐν τῷ μέσῳ καὶ δύο παράπλευροι. Περιεχουσιμένον ἀ-
νάκλιτρον μὲ τὰ χρειώδη πρὸς γραφὴν, βιβλίον τι καὶ κωδώνιον.

ΣΚΗΝΗ ΠΡΩΤΗ.

Ruy Blas καθήμενος πλησίον τῆς τραπέζης.

Ματαιωμένα τὰ ὄνειρα! ... ἐξήφανίσθη

Ἡ γλυκεῖα γοητεία, ἥτις τὸν στογασμὸν

Μὲ χρυσὰ φαντάσματα μου ἐθώπευσε!

Τὸ πᾶν ἀπολωλὸς! .. ὦ γύναι

Ἐπερηγαπημένη γύναι, μειδίαμα

Παραδείσου εὐγενές, ἀρετῆς ἀγγελε,

Ἄκτις ἔρωτος, ἐγὼ σὲ ἠπάτησα! ..

Ἄλλὰ παραφροσὺν ὑπέρξεν ὅλη ἐδική μου

Μιὰρὰ ὑποκρισία τῆς καρδίας δὲν ὑπέρξε! ..

« Νὰ δικαιολογηθῶ πλὴν μ' ἐσὲ δὲν ἀποπειρώμαι

« Ἀσέβειαν αἰσθάνομαι. — Δειλὸς εἶμαι. ..

« Τῆς συγγνώμης σου δὲ, θεῖα γύναι, ἄξιος

Δὲν εἶμαι, ἀλλὰ τί λέγω; .. Καὶ δύναμαι ἐγὼ

Περὶ τῆς ἐμῆς τύχης πλέον ἢ τῆς σῆς

Νὰ σκέπτομαι ἐδῶ; .. εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ, ἄοι,

Ἐκ παντὸς τρόπου σὲ θέλει νὰ χάσῃ,

Ἡ εἰραμένη σου εἶναι κερκυρμένη! ..

Καὶ αὐτὸς δὲν ἔρχεται ἀκόμη. — Ποῦ νὰ ᾄναι; ..

Νὰ εἶπῃ νὰ πράξῃ τί θὰ θελήσῃ! ..

Ἄ τὸν ἔρωτά μας ἴσως — θὰ ἀνακαλύψῃ! ..

Θὰ τὸν ἐχθρὸν ἀνακαλύψῃ ἤδη! Ἴσως

Τὴν ποταπὴν μου κατάστασιν τῷ εἶπε,

Καὶ τὸν ἄγιον ἔρωτά μας κατηράσθη!

Τοιαύτη σκέψις ἐκ λύπης

Θανασίμου μοῦ κέρσεν!

Κοργιάλένειος Βιβλιοθήκη
Αργοστολίου (Ν.Π.Ι.Δ.)

Τὴν καρδίαν. Δὲν ὑπάρχει, δὲν ὑπάρχει
 Ὁλίφις βαρυτέρα τῆς ἐδικῆς μου . . .

Ἐγὼ, ὅστις τόσον τὴν ἠγάπησα καὶ θὰ τὴν

Ἄγαπῶ πάντοτε, ἀτιμίας καὶ δακρύων

Παραίτιος θὰ γίνω! . . . (τυγκεινημέρος μέγρι δακρύων).

Ἦ δύστηνε, κλαίεις; Ἄ ὄχι, — Καίρὸς δι' ἐσέ

Νὰ κλαίς δὲν εἶναι. — πῶς . . . πῶς θὰ δυνηθῶ

Τὰ ἄτιμα τῶν κατ' αὐτῆς ἐπιβουλῶν σχεδία

Νὰ λύσω; Ἄ ὅποια ἰδέα! . . . ἐκ Θεοῦ μοὶ καταβαίνει!

Ἄλλ' ἐγὼ εἶμαι, τοῦ θανασίμου αὐτῆς μίτους.

Τὸ καταστρεπτικὸν ὄργανον; . . . Ναι, λοιπὸν δύναμαι

Τὰς ἐπιβουλὰς προσέτι αὐτῆς νὰ ματαιώσω

Καὶ νὰ τῆς σώσω ζωὴν, τιμὴν καὶ θρόνον.

(καταβεβλημέρος, ἀλλὰ σταθερὸς εἰς τὴν ἀπίστανί του)

Θὰ ἀποθάνω . . . πλὴν μετ' ἐμοῦ νεκρὸς ἔστω

Ἄ πρὸς σέ ἔρωσ μου. Ἐνὸς ἀνθρώπου τὸ ἔλεος

Θὰ μοὶ ἀπαρνηθῇ . . . θὰ ἀποθάνω, οὐδὲ παραμυθίας

Εἰς ἕν δάκρυ δὲν θὰ ἀξιωθῶ. Ἢ λήθη

Εἰς τέφραν τὴν ἀδάκρυτον θὰ καταβῆ! . . .

Σ Κ Η Ν Η Β'.

Ἄ ΔΟΝ ΓΟΥΡΙΤΑΝΟΣ κομίζων δύο σπάθας καὶ εἰρημένοι.

ΓΟΥΡ. Δουξ, χαίρε. (σεματιῶν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ)

ΡΟΥΙ (στρεφόμενος ἄραυτα) Ἐσεῖς; . . .

ΓΟΥΡ. (προχωρῶν καὶ παρουσιάζων αὐτῷ τὰς σπάθας) Ἐκλέ-
 ξατε.

ΡΟΥΙ Σήμερον (μετὰ θανμασμοῦ)

ΓΟΥΡ. [μετὰ οὐβαρότητις] Τώρα . . .

ΡΟΥΙ Ὄχι, σὰς παρακαλῶ . . . αὔριον . . .

ΓΟΥΡ. Τί; . . . θέλετε — νὰ παίξητε ἀκόμη μὲ ἐμὲ; . . .

ΡΟΥΙ Μίαν μόνην ἡμέραν σὲ ζητῶ.

ΓΟΥΡ. Μίαν μόνην στιγμὴν σὰς ἀπαρνοῦμαι. Ἐδῶ ἔμπρὸς, ἐκ-
 λέξατε τὸ ζῆφος . . .

ΡΟΥΙ Ἐὰν νὰ ἀποθάνω θέλω διατί νὰ μὴ τὸν ἀκολουθήσω; . . .

ΓΟΥΡ. (πορουσιάζων αὐτῷ τὰς σπάθας) Ἀποφασίσατε.

ΡΟΥΙ (ἀπεφασισμένοι) Ἀπεφάσισα . . . (λαμβάνει μίαν σπά-
 θην) Ἐδῶ εἶμαι . . . στὸν κῆπον καταβῶμεν . . .

ΓΟΥΡ. Ἦ! ἐπὶ τέλους! . . .

ΡΟΥΙ Ἀκολουθήσατέ με.

ΓΟΥΡ. Προπορευθήτε.

ΡΟΥΙ. Ναι, ἄς ὑπάγωμεν [ἐξέρχονται διὰ τῆς πρὸς τὰ ἀριστιρὰ θύρας].

ΣΚΗΝΗ Γ΄

Ἡ ΚΑΣΙΑΔΗ ἀπὸ τοῦ μέσου εἰσαχθεῖσα παρ' ἐνὸς δούλου.

ΚΑΣ. Ὁ κύριός σας κατ' οἶκον εἶναι ; [πρὸς τὸν δούλον]
[καθ' ἑαυτὴν μετὰ τινα σιγῆς] Δὲν ἀπαντᾷ . . . Ἦθελα νὰ ξέρω
[πρὸς τὸν δούλον μένοντα ἀκινητὸν] Ἐάν ἤμπορῇ κάνεις νὰ
τῷ μιλήσῃ. [ἀφ' ἑαυτοῦ μετὰ τινα σιγῆς] Μὰ τὴν πίστιν μου
βωδός, ὡραία ἀληθώς. Ἄ ἂ εἰπέτοσ ὅτι τὸν προσμένει [πλείον
δυνατὰ πρὸς τὸν δούλον] Κυρία τῆς τιμῆς τῆς Βασιλείσσης. [ὁ
δούλος μὲ βαθὺν προσκυνισμὸν ἐξέρχεται]. Δὲν ὁμιλεῖ ἀλλ' ἐν-
νοεῖ: Ἄριστος δούλος. Ὅ,τι βλέπει καὶ ἀκούει νὰ ἐπαναλάβῃ δὲν
δύναται . . . Ὅποια ἐξάιρετος ποιότης ! Ὁ Δουζ τώρα θὰ ἔλθῃ.
Λοιπὸν ἄς σκεφθῶμεν τί πρέπει νὰ εἴπωμεν πρὸς τὴν Αὐτοῦ Ἐ-
ξοχότητα διὰ τὴν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα. Θέλω νὰ γνωρίζω περὶ τοῦ
Δουκὸς μὲ εἶπεν ἐάν ἦναι ἀληθὲς ὅτι ἔγραψε καὶ διηύθυνε πρὸς ἐ-
μὲ ἐν γράμματι σήμερον τὸ πρωί. Ἐάν βωδός δὲν ἦναι καὶ αὐτός, —
θὰ μοὶ τὸ εἶπῃ αὐτός ὁ ἴδιος; Καὶ ἐνταῦθα μετ' ἐμοῦ θὰ καταστῇ
τὸ εἰδωλὸν του, [ἀκέπτεται ἐπὶ μικρὸν ἴσπαιτα μειδιῶν ὑποτα-
θερθεῖ] Περιέργως ἐπιφορτισίς ἀληθώς αὐτὴ! . . . λίαν τιμητικὴ—
καὶ κολακευτικὴ! . . . Ἐάν κάνεις ἤθελε μ' ἰδεῖ, ἐάν κάνεις ἤθελε
ἀναγνώσῃ ἐντὸς τοῦ στοχασμοῦ μου, ὡραίαν κρίσιν μὰ τὴν πί-
στιν μου θὰ ἔκαμνε τότε περὶ ἐμοῦ! . . . Πλὴν χάριν αὐτοῦ τί νὰ
μὴ γίνῃ; . . . Πόρρω ἀπέχω τῶν δεισιδαιμονιῶν τῆς εὐσυνειδησίας,
θέλω γὰ γελᾶσω. Ἰσθόλους γλῶσσας — νὰ φοβῶμαι δὲν γνωρίζω.
Ἐάν μοῦ τύχῃ κἀνὲν βαρὺ σκάνδαλον καὶ μέγα ἄδικον καὶ
ἀνανοθῶ, νὰ τοὺς ἐξαποστείλω εἰς τὸν διάβολον — ἐγὼ κάλλι-
στα γνωρίζω.

ΣΚΗΝΗ Δ΄.

Δὸν Σαλούστιος, ὁ Δούλος καὶ εἰρημένος.

Δὲν ἔρχεται ἀκόμα! . . . Ἐνόμιζα ὅτι ὁ Δουζ θὰ εἶχε ἄλλην χά-
ριν καὶ νοστιμάδα. (κάθηται ἐπὶ τοῦ ἀνακλιτροῦ, λαμβάνει βιβλίον
καὶ τὸ φυλλολογεῖ).

ΣΑΔ. [πρὸς τὸν δούλον σταματῶν ἐπὶ τῆς μέσης θύρας ὑπο-
δεικνύς αὐτῷ τὴν πρὸς τὰ δεξιὰ θύραν] Ὅπισθεν τῆς ἐξόδου ἐ-
κείνης περιμένε, ἐάν ἴδῃς τὴν γυναῖκα ταύτην ἐκεῖθεν ἐξερχομέ-
νην, εἰς τὸ πλησιόχωρον φρουρίόν μου — νὰ τὴν περικλείσῃς πέ-
τα. Προσέξε νὰ μὴ τῆς ἐξέλθῃ λέξας, ὁ δὲ Δουζ ἐξ ἀδελφός σου νὰ

μὴν ἐννοήσῃ τίποτε, ὅπου εἶναι χρεια νὰ μεταχειρισθῶ τὴν δύναμιν, ἔσο σόφρων, πήγαινε. (ὁ δούλος προσκίεῖ καὶ ἐξέρχεται διὰ τῆς πύδος τὰ δεξιὰ θύρας).

ΚΑΣ. (ἀποθέτουσα τὸ βιβλίον) "ὦ τί ὑπομονή . . . Ὅχ καλέσω . . . (σημαίνει τὸ κωδώνισον).

ΣΑΛ. (προγαρῶν μετ' εὐπροσηγορίας] Ἐδῶ εἶμαι.

ΚΑΣ. (ἀφ' ἐαυτῆς μετὰ πεισματικῆ ἐγχειρομένη) "Αὐ κατηράμενε ! . . Ἐντὸς πεπτωκυίας παγίδος εὐρίσκουμαι !

ΣΑΛ. Τὸν Δούκα ζητεῖτε ;

ΚΑΣ. (μετὰ περισκεφέως] Ἴσως . . .

ΣΑΛ. Νὰ τὸν περιμένω — ματαίως.

ΚΑΣ. Ἐξῆλθε ;

ΣΑΛ. Ναί.

ΚΑΣ. Ἀλλὰ ὅχ ἐπιστρέψῃ ; . . .

ΣΑΛ. Ἀμφιβάλλω.

ΚΑΣ. Ἀληθῶς ; . . .

ΣΑΛ. Νὰ ἦσθε βεβαία περὶ τούτου..

ΚΑΣ. [ἀφ' ἐαυτῆς] Λοιπὸν τὸ γράμμα εἶναι ἀπόκρυφον Καλῶς, κάλλιον οὕτως ! . . .

ΣΑΛ. Μετὰ πλείστης ὁσπείας εὐαρεσκείας, ὅχ ἐλάβανον τὴν τιμὴν νὰ σὰς ὑπηρετήσω ἐὰν μοὶ ἐπετρέπετε . . .

ΚΑΣ. [μετὰ παρηγίας] Σεῖς ; . . . ὄχι.

ΣΑΛ. Μὰ τὴν ἀλήθειαν ! . . . λοιπὸν πρόκειται . . .

ΚΑΣ. (εἶθε) Οὐχὶ περὶ ἡμῶν, Κύριε.

ΣΑΛ. Περὶ ἐνὸς χρυσοῦ ; . . .

ΚΑΣ. Δυνατὸν νὰ ἦναι !

ΣΑΛ. Καὶ κομψοῦ ; "Ὀν ἤθελατε, καλέμου Κύριε, νὰ κάμψτε τὸ μέρος ἀνακριτοῦ· ἀλλὰ ἡ σιωπὴ μου ὅχ μάθη νὰ τιμωρῆσῃ τὴν ἀπειθὴ περιέργειάν σας. Νὰ ἐξαπατηθῶ εἶναι πράγμα μάταιον, — δὲν ἔχω φόβον. Δύναμαι νὰ γελῶ . . . ἀλλὰ νὰ θυμῶ ὄχι.

ΣΑΛ. (καθ' ἐαυτὸν) Ἀπὸ τὰ γέγηθη του, εἰ καὶ βωθῶ, ἀρκετὰ ἐγγνώρισα — καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τούτου θέλετε ἰδεῖ. Νὰ ἀπέλθῃ ἡ ἀπροφύλακτος σφαῖρα καὶ δὲν γινώσκετε ὅποια αἰχμάλωτος ἐδῶ ὅχ πέσης τώρα — τώρα.

ΚΑΣ. (ἀφ' ἐαυτῆς) Αὐτὸς παρ' ἐμοῦ ἤθελε νὰ μάθη διατὶ ἐρχομαι καὶ τίς ὁ ἀποστέλλων με — ἀλλὰ γελασμένος ὅχ μείνη. Φρυάττει, ἀπὸ δὲ τῆς ὀργῆς κατατῆκεται ἡ καρδία του. Ἡ δὲ ἐμὴ χαίρει ἐπὶ τούτω. Ἀγαπητέ ! εἶμαι ἀπαράμιλλος, Μαρκίσιε,

χαίρε. (*ἐκτείνουσα αὐτῷ τὴν χεῖρα*).

ΣΑΛ. Ἄνσχωρεῖτε, . . .

ΚΑΣ. Ναί.

ΣΑΛ. Τί πρέπει νὰ εἶπω πρὸς τὸν Δοῦκα ; . . .

ΚΑΣ. Τίποτε.

ΣΑΛ. Οὐδὲν, σὰς λέγω.

ΚΑΣ. Ἄρκει οὕτως.

ΣΑΛ. Μίαν μόνην λέξιν.

ΚΑΣ. (*γελῶσα ἀπὸ μοχθηρίας*) Δὲν ὀμιλῶ . . . ὄχι.

ΣΑΛ. Ἐάν θέλετε νὰ ἐπιταχύνητε τὴν ἀπέλευσίν σας. Ἴδου ἡ θύρα (*ἀνερίζει τὴν πρὸς τὰ δεξιὰ θύραν*).

ΚΑΣ. (*ἀπερχομένη*) Ευχαριστῶ . . .

ΣΑΛ. Θέλετε καταβῆ εἰς τὸ περιβόλιον διὰ ταύτης τῆς θύρας, καὶ ἔπειτα.

ΚΑΣ. Γνωρίζω πολὺ καλὰ τὸν δρόμον. (*προσκυβεῖ, χαιρετίζει καὶ ἐξέρχεται, ἡ θύρα κλείεται κατόπιν αὐτῆς*).

ΣΑΛ. (*τίθεται εἰς ὠτακοισίαν ἐπὶ τῆς θύρας μετὰ μεγάλης προθυμίας, ἐπὶ τέλους ἀεροακούμενος μικρὰν κατατεθλιμμένην κραυγὴν, ἐκρήγνυται εἰς γέλωτα*). Νὰ μὲ ἀπατήσῃ ἤλπιζε . . . κακομοῖρα τρελλή ! . . . Καὶ τώρα ἄς δοθῇ ὁ τελευταῖος κτύπος — Ὁρόρυθον βημάτων μοὶ φαίνεται νὰ ἀκούω . . . (*πρὸς τὴν θύραν ἀριστερόθεν*) Ναί . . . ἴσως ἐκεῖνος . . . Ἄς ἀπακρύψω ἐμαυτὸν πρὸς ὄρα . . . Καίρὸς δὲν εἶναι νὰ φανερωθῶ πρὸς αὐτὸν (*ἐξέρχεται ἀπο τοῦ μέσου*).

Σ Κ Η Ν Η Ε .

Ὁ ΡΟΥΙ ΒΛΑΣ, ὅστις εἰσέρχεται διὰ τῆς ἀριστερᾶς θύρας καθ' ὀλοκληρίαν ἀφωπλισμένος, κατόπιν ἡ Βασίλισσα.

ΡΟΥΙ Μέχρι θανάτου τραυματίας . . . ἐπὶ

Του ξίφους μου αὐτὸς ὁ ἴδιος ἐρρίφθη . . .

Ὁλετῆρ πρὸς πάντας λοιπὸν ἐγὼ εἶμαι . . .

Ἡ πονηρὰ αὕτη ἀποκήρυξις ἄς διαραγῇ . . .

(*εἰς ἀλ. λέι γνάτην*) Ἄλλ' ὅποιος βημάτων κρότος ; . . . (*ἀποθέτει ἐπὶ τῆς τραπέζης τὴν γνάτην καὶ πορεύεται πρὸς τὴν μεσοίαν θύραν*).

ΒΑΣ. (*ἐνδεδυμένη ὀβισηρικὸν μαῆθην μετὰ πέπλου ἐπίσης μελανοῦ, εἰσέρχεται διὰ μέσης*) Δὸν Καίσαρ . . .

ΡΟΥΙ Θεέ . . . Αὐτὴ . . . (*μετὰ τραυγῆς ἀπελπιστικῆς*).

ΒΑΣ. Πῶς — τῶσαν τετραγυμένως ; . . .

Κοργιανένειος Βιβλιοθήκη
Αργοστολίου (Ν.Π.Ι.Δ.)

ΡΟΥΙ Διατί νά ἔλθης ; . . .

ΒΑΣ. Σὺ μὲ ἐκάλεσας.

ΡΟΥΙ Ἐγὼ ;

ΒΑΣ. Μοι ἔγραψας . . .

ΡΟΥΙ Τί λέγεις ; . . . Ἐγὼ ; . . . ὄχι . . .

ΒΑΣ. (ἐξάγων ἐν γράμμα καὶ προσφέρων αὐτὸ πρὸς τὸν Ρουὶ Β.λὰς) Ἄναγίνωσκε λοιπὸν . . .

ΡΟΥΙ (ἀναγινώσκει) Τρομερὰ συμφορὰ μὲ ἐπαπειλεῖ . . . (ἀφ' ἑαυτοῦ) Μεγαλοδύναμε Θεέ ! . . . τί βλέπω . . .

ΒΑΣ. [προχωροῦσα εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ γράμματός] Ἄλλ' ἢ συμφορὰ τὴν Βασιλισσάν μου δύναται νά ἐξολοθρεύσῃ . . . εἰς τὴν οἰκίαν μου σᾶς προσκαλῶ νά ἔλθητε . . .

ΡΟΥΙ Ἄ τί λησμονημένον — τὸ μέλλ. . .

ΒΑΣ. Ἐγὼ ἤλθα.

ΡΟΥΙ (ἐν ἀπελπισίᾳ) Βαβαί . . . ἀπελθε . . — εἶσαι ἀπολωλόα . . .

ΒΑΣ. (ἀμφιταλαστενομένη) Ἄπολωλοῖα.

ΡΟΥΙ Φῦγε

ΒΑΣ. (μετὰ προθυμίας) Ἡ Κασίλδη ποῦ εἶναι ; . . .

ΡΟΥΙ Ἐγὼ δὲν τὴν εἶδα . . .

ΒΑΣ. (ἐν μυχῷ τῆς ἐκπλήξεως) Ἀπορῶ πῶς εἶναι δυνατόν νά μὴ τὴν εἶδε, ἀφοῦ πρὸς μικροῦ σοὶ ἀπέστειλα αὐτὴν· πλὴν βλέπουσα ὅτι δὲν ἐπιστρέφει, ἐπέταξα ἐδῶ ὅπως σέ προστατεύσω . . . ἐπαγρυπνοῦσα σε.

ΡΟΥΙ (μὲ δοξοῦμαι ἀβχόισαν ἐπιμονήν]. Ἄναχώρησε δὰ . . . φῦγε . . . ἄφες με . . . σῶσον σεαυτὴν

Σ Κ Η Ν Ν Σ Τ . '

Ὁ ΔΟΝ ΣΑΛΟΥΣΤΙΟΣ καὶ εἰρημένοι.

ΣΑΛ. Καὶ βραδύνει . . . [ἐμφανίζεται ἀπὸ μέσου τῆς θύρας] .

ΡΟΥΙ καὶ ΒΑΣ. (μεταξὺ τῶν) Ἐκεῖνος !

ΒΑΣ. (πρὸς τὸν Δ. Σαλ. ὑπερηφάως) Ἐδῶ τὸ θέλετε ; . . .

ΣΑΛ. Νὰ σᾶς εἶπω ὅτι θρόνον δὲν ἔχετε πλέον, (προχωρῶν) ὅτι ἐξεδικήθην . . .

ΒΑΣ. Οὐδένα πλέον . . . Δὲν σᾶς ἔννοῶ.

ΣΑΛ. Ἐξηγοῦμαι ἀκρόασασθέ μου . . . Ἐάν ἡ δολοπλοκία αὐτῆ ἦτο παρ' ἐμοῦ ἤδη ἀποκεκαλυμμένη . . .

ΡΟΥΙ καὶ ΒΑΣ. (μεταξὺ τῶν) Ὁ δειλὸς . . .

Κοργιανενεῖος Βιβλιοθήκη
Αργοστολίου (Ν.Π.Ι.Δ.)

ΣΑΛ. Θά ἦσθε ἀτιμασμένη.

ΒΑΣ. [ἀφ' ἑαυτῆς μετὰ τρόμον] Θεέ. — Σῶσον με σὺ.

ΣΑΛ. Ἐπειτα, ὡς κατήντησας, νὰ σέ ὑποδεχθῇ ὁ Βασιλεὺς θά ἦτο πρᾶγμα λίαν ἀξιοθαύμαστον . . . Σοῦ χρειάζεται κλειθρον.

ΒΑΣ. Εἶμαι χαμένη . . .

ΣΑΛ. Ἀλλὰ δὲν τὸ ἐπιθυμῶ. — Θέλω ἵνα ὁ θρόνος ἀφαιρεθῇ ἀπὸ σοῦ, καὶ νὰ σᾶς ἀφήσω τὴν ἐλευθερίαν.

ΒΑΣ. Πῶς ;

ΣΑΛ. Ἐν διαζύγιον θά σᾶς σώσῃ, εἶναι πρᾶγμα εὐκολον δι' ἐσᾶς νὰ τὸ κατρθώσῃτε (ἐξάγει ἐπιστολὴν καὶ τὴν δεικνύει πρὸς αὐτὴν) Πρὸς τὸν Βασιλέα κατ' εὐθείαν — ἡ παρούσα ἐπιστολὴ διαβιβάζεται. Διὰ τῆς ἰδίας σας ὑπογραφῆς ἐκφράσατε τὴν συναίνεσίν σας ἵνα ἀπέλθῃτε τῆς Μαδρίτης μετ' αὐτοῦ, ὄχιμα ἐπὶ τούτῳ εἶναι ἔτοιμον.

ΓΟΥΡ. [ἀφ' ἑαυτοῦ ὡσεὶ ἐμβρόντητος ὑπὸ μιᾶς ιδέας] Ὁμιμέν α..

ΒΑΣ. (ἀφ' ἑαυτῆς παράφορος ἐκ τῆς ἀμφιβολίας) Τί τὸ πρακτέον ; . . .

ΣΑΛ. Ἡ ἀπὸ μίσους ἢ ἐκ στενοχωρίας καὶ μετὰ τοῦ Δὲν Καίσαρος σύζυγος εὐδαίμων Συζῶσα . . . ἀγαπῶσα . . . Εἶναι πλούσιος, ὠραῖος Ἐθγενῆς, σὲ ἀγαπᾷ . . . λίαν περιπαθῶς.

Ἄξιζει περισσότερον ἀπὸ θρόνον

τοῦ συναδέλφου μου ἢ καρδία — μετ' αὐτῆς

Ἡ γὰρ καὶ ἡ ἐκσπασίς — ἐξ αἰσθήματος

Ἄρμόζοντος μακρὰν ἀπ' ἐδῶ σὲ περιμένουν

Ἐπὶ στέγῃν ἄρρηκτον.

ΒΑΣ. (ἀφ' ἑαυτῆς) Τί νὰ κάμω ; . . .

ΣΑΛ. (πρὸς τὸν Ροιὲ Βλάε γβ' μιτῆ τῆ φωνῆ) Δι' ἐσᾶς ἐνδιαφέρομαι, νὰ σᾶς καταστήσω εὐδαίμονα ποθῶ.

ΡΟΥΙ Τὸ πᾶν ἤδη ἐννοῶ . . . Ἄ, ὁ Σατανᾶς θηριωδέστερος δὲν δύναται νὰ ᾔναι . . .

ΣΑΛ. [πρὸς τὴν Βασίλισσαν] Ὑπογράψατε αὐτὸ τὸ γράμμα καὶ ἔπειτα ἀναχωρήσατε.

ΡΟΥΙ (βέβλων τὴν Βασίλισσαν παρενομήνην ὄπως ἐπογράφῃ) Ἄ ὄχι. Ροιὲ Βλάε καὶ ὄχι Δὲν Καίσαρ εἶναι τὸ καθ' ἑαυτὸ ὄνομά μου. . . εἶμαι δοῦλος ἐγώ. . . — Κόμης δὲν εἶμαι. . .

ΒΑΣ. (οἰοῦντι κεραυνόπληκτος). Φρίκη.

ΡΟΥΙ [πρὸς τὴν Δοκ Σαλτάτιο μετὰ θηριωδίας] Ὑπὸ τὸ

δέον δειλὸν καὶ σκληρὸν ὅθ' μ' ἐστοχάσθης. Κύριε, ἐγὼ μὲν τοῦ δούλου τὴν στολὴν φέρω. Σὺ δὲ τὴν ἀνανδρον καρδίαν.

ΣΑΛ. (πρὸς τὴν βασιλισσάν μετὰ ψυχρᾶς εἰρωνίας) Τίποτα δὲν ἤθελα νὰ σᾶς ἀποκούψω. Ὅθ' εἶχα ὀμιλήσει ὕστερον, τὴν δούλην σας εἰς σύζυγον ἤθελατε νὰ μοὶ δώσητε. Ὡς ἐραστὴν λοιπὸν ἓνα δούλον ἐδικόν μου σᾶς παρέχω.

ΡΟΥΙ (ἀρπάζει τὴν λαβὴν τοῦ χιτῶνος τοῦ Δόν Σαλουστίνου, τὴν σύρει ταχέως ἀπὸ τῆς θήκης, ἐξακοντίζεται πρὸς τὴν μεσαιάν θύραν τὴν κλείει καὶ λαμβάνει μεθ' ἑαυτοῦ τὴν κλειδα),

ΣΑΛ. Ὡ. . . (μετ' ὄρηγμοῦ ἐξ ὄρηγης).

ΡΟΥΙ Σιγαῖτε κ' ἐξερράγη

Τῆς ὄρηγῆς μου ὁ κεραυνός,
Καὶ διαβόλους καὶ ἀγγέλους

Κᾶν σοὶ στείλῃ ὁ οὐρανός

Εἰς τὴν βοήθειάν σου,

Ματαίως θὰ τοὺς δῆς,

Δὲν αἰσθάνομ' εὐσπλαγγνίαν

Ἐπὶ πάλης δυνατῆς.

Μακρὰ ἦτο καὶ φρικώδης

Ἐπεβάλλουσα ποινὴ

Πολυτλήμονος καρδίας

Ποῦ ἀκόμα μὲ πονεῖ.

Ἐγὼ ἄσπλαγγχος, τὸ μνήμα

Ἐς ἀνοιξὴ ἀπὸ τὴν γῆν,

Νὰ σ' ἀρπάξῃ, ν' ἀποθάνῃς,

Ν' ἀποτίσῃς τὴν ποινὴν.

ΒΑΣ. Ἐγὼ σᾶς ἐξορκίζω

Νὰ πῶ χάρις' τε τὴν ζωὴν

Συγχωρήσατέ τον,

Τὴν τιμὴν καὶ τὸν θρόνον θέλω νὰ ἀπολέσω,

Ἄλλ' ὄχι τὸ σὸν αἷμα χυνόμενον νὰ ἰδῶ.

ΡΟΥΙ Δι' αὐτὸν παρακαλεῖτε ὅστις δειλῶς

Τοσοῦτον ἄχρι τοῦδε σᾶς ἐπεβουλεύθη

Ὅπως σᾶς βλάψῃ. Ματαίως

Παρακαλεῖτε, τόσοσ' — τῆς σκληρᾶς ἀπάτης

Τὴν τέχνην πρόπει νὰ τιμωρήσω — θέλω

Ἡ βίαστος νὰ παύσῃ τῆς ψυχῆς μου.

ΣΑΛ. Κλείε τὴν θύραν ἐλείνην, κλείε

Τὸ ξίφος, παράδοξος εἶναι
 Ἡ ἀγερωγία ἴστω δούλου τὴν καρδίαν,
 Ἰστω κυρίου σου νὰ τρέμῃς τὴν προσταγὴν. . .
 Τὴν μῆνιν μου, ἄφρον, φοβοῦ.

ΒΑΣ. Ὑπὲρ αὐτοῦ ἱκετεύω — ἡ ποταπὴ
 Ἐπιβουλὴ δὲν ἐπιδρᾷ ποσῶς εἰς τὴν καρδίᾳ μου,
 Καὶ διὰ τῆς συγγνώμης, περιφρονήσεώς μου
 Αὐτὸς τιμωρεῖται, ἴδου πῶς ἐκδικούμαι.

ΡΟΥΙ Ἀπόθανε. . . (πρὸς τὸν Δον Σαλοιστίον πλῆτων αὐτὸν)

ΣΑΛ. Τί προσπαθεῖ; [ὁ Ρουὶ ἐμπήγων τὴν αἰχμὴν τοῦ ξίφους
 εἰς τὸ στήθος τοῦ Δον Σαλοιστίου ἀπαθεῖ αὐτὸν πρὸς τὴν δεξιὰν
 θύραν] Νὰ! ἐκεῖ. . .

ΒΑΣ. Πρὸς Θεοῦ, σὰς ἱκετεύω.

ΡΟΥΙ Εἶναι ἀργά.

ΣΑΛ. (ἐν ἀπελπισίᾳ) ὦ τῆς ὀργῆς μου! . . Ἐν ξίφος. . .

ΡΟΥΙ [μετὰ σαρκασμοῦ καὶ ἀπολακτιζῶν αὐτὸν] Εἰς δειλὸς
 ὑπηρετῆς ἐγὼ εἶμαι. Καὶ μ' ἐσῆς νὰ κτυπηθῶ δὲν θὰ ἐδυνάμιν,

ΣΑΛ. [ἐξέρχεται παρακολουθούμενος ὑπο τοῦ Ruy-Blas].

ΣΚΗΝΗ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ.

Ἡ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ κατόπιν ὁ RUY BLAS.

ΒΑΣ. [γονιμῶς καὶ ἀνιψοῦσα τοὺς ὄφθαλμοὺς πρὸς τὸν οὐ-
 ρανόν] Θεέ μου Ἰψίστε δι' αὐτὰ τὰ τόσα παισμάτά μου
 Προστάτα ἐπιτύμβις, ἐν βλέμμα οἴκτου ῥίψε,
 Ἄς καταβῆ τὸ ἔλεος μ' αὐτὴν τὴν ἄφροσίν σου,
 Ἄς ἐμὲ, ἥτις θυρμώτατα ἐδῶ ἐπικαλούμαι
 Τῆς καλοκαγαθίας σου τῆς θείας ν' ἀνατείλῃ
 Ἄκτις φωτὸς τοῦ ἱλαροῦ εἰς τε τὸν φονευμένον
 Κ' εἰς τὸν σκληρὸν φονέα τὸ σκότος νὰ λυθῆ.

ΡΟΥΙ (ἐξέρχεται ἐκ τῆς πρὸς τὰ δεξιὰ θύρας — ἄοπλος στα-
 ματᾷ ἐπὶ τοῦ κατωφλίου καὶ πρὸς τὴν Βασίλισσαν ἀπεινόμενος
 τῇ λέγει) Ἐσώθητε. (μετὰ βραχυτάτων χρόνου παρεδόν)
 Ἄς μοὶ ἐπιτραπῆ ἐλευθέρως ἤδη νὰ ὀμιλήσω.

ΒΑΣ. (ὑπερηφάνως) Κύριε. . .

ΡΟΥΙ (εἰς τὸνον ταπεινότητος)

Ἐμὲ νὰ μὴ φοβῆσθε. . . δὲν πλησιάζω. . .

Ἄλλὰ γὰρ σὰς εἰπὼ θέλω πινῆς νὰ ἐπιλάμψῃ
 Καθὼς ἐγὼ ἐπὶ ἐξέλιξαι.

Ἔτι δειλὸς δὲν εἶμαι, καὶ εὐγενῆ
 Ἐμὴ φέρω ὄνομα, ἔχω τὴν καρδίαν.

Ὁ ἔρωσ μοὶ ἐπῆλθεν, — ὅστις
 Νοῦν καὶ ψυχὴν ἐμέθυσσε. Ὁ ἔρωσ

Ἐν τῇ παραφροσύνῃ μου μὲ ἀφείλε τὴν χαρὰν μου.

ΒΑΣ. (ὡς ἀγαθὴ καὶ κινουμένη βήματα ἕνα πρὸς τὴν μέσσην
 θύραν). Νὰ ἐξέλθω θέλω.

ΡΟΥΙ [ἀφ' ἑαυτοῦ] Μίαν — τελευταίαν λέξιν.

ΒΑΣ. Καὶ ἀκόμη;...

ΡΟΥΙ Δύναμαι νὰ ἐλπίσω συγγνώμην;

ΒΑΣ. Ζητήσατέτην παρὰ τοῦ Θεοῦ, Κύριε.

ΡΟΥΙ Οὐδὲ πώποτε θὰ τύχω αὐτῆς παρὰ τοῦ ἀγγέλου, τὸν
 ἐποῖον τόσον προσέβαλον καὶ ἠγάπησα;...

ΒΑΣ. [ἀπεφασισμένη] Ὁχι.

ΡΟΥΙ (εἰς ὕψος βαθείας λαλοῦν) Ὁρκισθῆτε το.

ΒΑΣ. Οὐδέποτε...

ΡΟΥΙ Ἀποσθέσου, λοιπόν, ὦ καρδιά!... (λαμβάνει τὴν φρι-
 ἀλην κειμένην ἐπὶ τῆς κρητέρας καὶ πίνει.).

ΒΑΣ. (ἐντρομος) Τί πανηγύρεις!

ΡΟΥΙ (ἠρέμων) Βάλσαμον ἐνέχουσα εἰς τὴν καρδίαν μου.

ΒΑΣ. Οὐρανὲ! Διληπτόριον! — Ὁ θάνατος!...

ΡΟΥΙ Ὁχι. Θάνατος ἦτον ἡ ζωὴ, ὅπου περιεφρονεῖς.

ΒΑΣ. Ἐὰν ἤθελα σὰς ἔχει συγχωρημένον.

ΡΟΥΙ Σὲ ἐβλογῶ καὶ θνήσκω... ἔστρέψου πρὸς ἐμένα...

Ἐν βλέμμα, μίαν λέξιν νὰ εἴπῃς σὺ πρὸς ἕνα

Πανάθλιον, καὶ ἔναχον, πρὸς τὸν καττραμένον,

Ὅστις τὸ σφάλμα ἐπλήρωσε μὲ ἕνα ὀρμὴν πόνον

Πόνον τὸν τρομερώτερον ἢ ποῦ τῶκοψε τὸν χρόνον...

ΒΑΣ. Ἐ! ἀκούμε καὶ κύτταζε — ὦ ἀποκρίσουμε, ἐγῶμαι

Ἐποῦ ἐπιμαλοῦμαι, ἄθλιε, — διὰ τὴν συγχώρησιν σου!...

Ἄς παύσῃ ἡ ὑπερφάνεια — πρὸς σὲ λαλεῖ καρδιά.

Σοὶ ἐμλεῖ ὁ στεναγμὸς τοῦ πόνου μου, ἢ ποῦ ἔχω...

ΡΟΥΙ Οἴμοι!

ΒΑΣ. (ἐξέχουσα πρὸς αὐτὸν πλήρη δέουσι) Δὸν Καῖσαρ.

ΡΟΥΙ Ruy Blas ὀνομάζομαι.

ΒΑΣ. Ruy Blas, ἐγὼ σὲ ἀγαπῶ!...

ΡΟΥΙ ἀποκρίσθη ἀποφασιστικῶς ὡς εἰς αὐτὸν μὲ ἀγάπην.

ΒΑΣ. Βοήθειε [ὁ Ruy Blas πιπτει].

ΡΟΥΙ Ἄνωφελῶς, — Τὴν ἐξοδὸν ἐκείνην ν' ἀνοίξης. (τῇ δίδει κλεῖδά τινα | Ἐδῶ τὸ πᾶν ἀγνοεῖται . . . — Ἀσφαλῆς ἐξέρχεσθε . . .

ΒΑΣ. Ἀλλοίμονον ! πῶς τρέμω.

ΡΟΥΙ (με ἡμισοστον φωνῆν) Ἀποθνήσκω ἡγαπημένος καὶ συγκεχωρημένος παρὰ τῆς καλοκαγάθου καρδίας σου. Ἀποθνήσκω ἐν ἐκστάσει — χαρῶν . . . χαίρε. (ἀποθνήσκει).

ΒΑΣ. (ἀνασεύουσα αὐτὴν) Ruy-Blas, — Ἀποκρίσου μοι . . . Ὁ Ruy Blas δὲν ὑπάρχει. Μεγαλοδύναμη ! [μέλλεται εἰς τὸ ἕπο ζῶν ποῦνω κερραϊμένον σῶμα, καταλίπτει ἡ αὐτὰρα].

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ.

Ἡ Ἠθικὴ τοῦ Δράματος ὠφέλεια.

Πᾶς ὅστις δὲν ἐγνώρισε τὸν κόσμον, τὸν Θεὸν
Παράρρων βλέμμα ἔρριψε ψηλά 'στὸν οὐρανὸν

Ὁ Μεταφραστὴς

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ.

Ὡς πρὸς τὰ τυπογραφικὰ σφάλματα, ταῦτα ἀφίονται εἰς τὴν
συγκραταζυμικότητα τῶν ἀναγνώστων καὶ ἀναγνώστριων.

Κοργιαλένειος Βιβλιοθήκη
Αργοστολίου (Ν.Π.Ι.Δ.)

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Κοργιαλένειος Βιβλιοθήκη
Αργοστολίου (Ν.Π.Ι.Δ.)

842.04
04